

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

LISA KLEYPAS OLASILIKLARA RAĞMEN

AGAINST THE ODDS

**BU KİTAP KESİNLİKLE PROFESYONEL
BİR ÇEVİRİ DEĞİLDİR.**

ÇEVİRİ FİLİK24 VE EBR

KAPAK VE DÜZENLEME PL1

LİSA KLEYPAS OLASILIKLARA RAĞMEN

AGAINST THE ODDS

LİSA KLEYPAS
OLASILIKLARA RAĞMEN
AGAINST THE ODDS

F&E YAYINEVİ

AGAINST THE ODDS

Dr.Jake Linley Lydia Craven'a aşıktır.
Ancak onu asla elde edemeyeceğini düşünmektedir.

Çünkü Lydia Craven;
zeki, güzel, kitapları, matematik ve astronomiyi seven,
çağının entellektüel kadınlarından biridir ve
yaptığı matematiksel hesaplara göre,
ebeveynleri gibi bir aşk evliliği
yapabilme olasılığı çok düşüktür.
Bu yüzden aşık olmamasına rağmen
anlayışlı bir adam olarak gördüğü
Lord Wray'in evlilik teklifini kabul eder.

Tabii Jake'in bu işi
bu kadar kolay kabullenmeye niyeti yoktur.
Ve Lydia nişan partisinden sonra
şarap mahzeninde Jake ile birlikte
bir süre kapalı kalınca,
yaptığı olasılık hesaplarını kontrol etmeye başlar...

AGAINST THE ODDS

GİRİŞ

Eğer içkiyi nasıl içeceğini bilen bir varsa o Jake Linley'di. Tanrı bilir, bunda çok pratiği olmuştu ve şu anda bunun faydasını görüyordu. Aksi takdirde o anda şaşırtıcı derecede sarhoş olurdu. Ne yazık ki bu akşam ne kadar içerse içsin acıyla sersemleyen – asla sahip olmadığı - bilincini kaybetmiyordu.

Jake yorgundu ve lüks balo salonunun kalabalık mağarasında ki sıcaklık, yakıcı kızgınlığıyla her dakika artıyor gibiydi. Arkadaş grubundan ayrıldı, odanın kenarındaki galeride boş boş gezindi. Göz alıcı pencerelerin ötesindeki serin ve kararması yakın olan gökyüzüne baktı. Galerinin sonunda, Rupert, Lord Wray gülümseyen arkadaş grubuyla ve hayranlarıyla çevrelenmişti ve bir saat önce duyurulmuş olan nişanını kutluyorlardı.

Jake her zaman Wray'ı beğenmişti; zeki ve kırıcı olmayan esprileriyle herhangi bir topluluğa içtenlikle kabul edilen yeterince hoş biriydi. Ancak bu özel anda o adama bakarken Jake'in midesine kıskançlık çörekledi ve Wray'a gıpta etti. Wray, Bayan Lydia Craven'ın elini, sahip olduğu iyi şansla kazanmasının önemini fark etmemişti. Bu eşleşmede Bayan Lydia Craven'ın avantajının Wray'ın kinden fazla olduğu zaten

AGAINST THE ODDS

söyleniyordu. Bayan Lydia Craven'ın serveti, çok saygı duyulan bir unvanla birleştiğinde, sosyal sınıfı oldukça ilerlemiş olacaktı. Jake çok iyi biliyordu ki ailesinin kökeni ne olursa olsun Lydia gerçek bir ödüldü.

O klasik bir güzel değildi. Babasının ağzına ve siyah saçlarına sahipti ve bir kadın için biraz fazla kararlı bir çenesi vardı. Vücudu ince ve küçük göğüslüydü, öyle ki arzu edilen seksi standartların altında kalıyordu. Ama onda karşı konulamaz bir şey vardı. Muhtemelen, dalgın görünüşü altında gizlenen, merak uyandırıcı oyunculuğunu etkilemek ya da onunla ilgilenmek isteyen bir adam bu çekiciliğe dikkat etmiyordu bile. Ve elbette gözleri vardı. Egzotik yeşil gözler... Bilgine yakışır bir yüzde böyle bir sevimlilik uygunsuz görünüyordu.

Sertçe içini çekti ve aşırı ısınmış galeriyi terk edip dışarıdaki serin bahar gecesine adım attı. Hava nemli ve bereketliydi. Aşağıdaki teraslı bahçelerden, tomurcuklanmaya başlamış Şam güllerinden güzel bir koku yayılıyordu. Geniş taşlardan yapılmış yol boyunca uzanan, bir dizi dar kenarlı kutularda yataklarını dolduran sardunyalar ve sisle kaplanmış beyaz krizanterler vardı. Jake hemen hemen, hafifçe kıvrılan yolun sonundaki, alt bahçelere inen taş basamaklara kadar amaçsızca gezindi.

Bir kadının bankta oturduğunu görünce aniden durdu. Kucağında tuttuğu bir şeylerin üzerine doğru kamburunu çıkararak oturduğundan profili başka bir yere dönüktü. Londra'nın suare ve balolarında tecrübesi olan Jake'in ilk varsayımı, muhtemelen birkaç çalıntı dakika için sevgilisiyle buluşmayı bekleyen bir kadın olduğuydu. Ancak, onun kararlı profilini ve koyu ipek saçlarını görüp tanıdığına bir anlık şok yaşadı.

Lydia. Ona aklıkla baktığını düşündü. Tanrı aşkına, nişanı ilan edildikten kısa bir süre sonra burada yalnız başına ne yaptığını sanıyordu?

AGAINST THE ODDS

Hiç ses çıkarmamasına rağmen, Lydia başını kaldırdı ve belirgin bir coşku eksikliğiyle onun farkına vardı. “Dr. Linley?”

Jake kucağındaki küçük bir tomar olan kâğıtları gördü, kırık bir kalemle çizime yakın bir şeyler karalamaktaydı. Matematiksel denklemler diye tahmin etti Jake. Lydia Craven’ın matematik ve fen gibi erkeğe ait saplantısı hakkında yıllardır dedikodu yapılmaktaydı. İyi niyetli arkadaşları Craven’lara bu alışılmışın dışındaki ilgiyi önlemeye çalışmaları konusunda tavsiye vermelerine rağmen, onlar kızlarının usta zekâsından gurur duyarak tamamen tersini yapmışlardı.

Elindekileri aceleyle küçük el çantasına rastgele koyarken, Lydia ona kaşlarını çatarak baktı.

“Nişanlıyla içerde olman gerekmiyor mu?” Jake alaycı hafif bir sesle sordu.

“Birkaç dakika gizlilik istedim.” Lydia sırtını dikleştirdi, gölgeler vücudunun zarif hatlarında oynaşıyor ve beyaz ipekli korsesini biçimlendiriyordu. Romantik bir gelinin görüntüsüne aykırı olan huysuzca bükülmüş ağzı ve kanatlanmış siyah kaşları gölgeler arasında belirince, Jake ani sırtışını engelleyemedi.

“Wray burada olduğunu bilmiyor, değil mi?”

“Hiç kimse bilmiyor ve bu şekilde kalmasını sağlarsan minnettar olurum. Eğer kibarca ayrılırsanız...”

“Tebriklerimi sunmadan önce değil.” Ona tembel bir şekilde yaklaştı, kalp atışları güçlü bir ritimle hemen hızlandı. Her zaman olduğu gibi Lydia’nın varlığı onu uyarmıştı. Kan akışı hızlandı ve sinirlerine hummalı bir mesaj gönderdi. “Çok iyi, Bayan Craven, zengin ve bir kont olan birini yakaladınız. Sizin pozisyonunuzdaki genç bir kadın için daha büyük bir

AGAINST THE ODDS

başarı yok sanırım.”

Lydia gözlerini devirdi. “Sadece sen tebrik etmeyi saldırgan bir sesle yapabiliydin, Linley.”

“Seni temin ederim, iyi dileklerimde samimiyim.” Bankta onun yanındaki boşluğa göz attı. “Oturabilir miyim?” diye sordu ve Lydia reddedemeden oturdu. Meydan okuyan bakışları kenetlendi ve birbirlerini dikkatle değerlendirdiler.

“Sen içmişsin,” dedi Lydia, nefesindeki brendi kokusunu alınca.

“Evet.” Jake’in sesi çok az kalınlaşmıştı. “Senin ve nişanlın için kadeh kaldırdım. Tekrar tekrar.”

“Nişanım için coşkunu takdir ettim,” dedi Lydia tatlılıkla ve eklemekten önce uygun bir süre bekledi, “ya da babamın brendisine duyduğun coşku mu?”

Jake kabaca güldü. “Wray’la nişanlanmanıza elbette. Birbiriniz için şevkle sergilediğiniz bağlılığa şahit olmak alaycı kalbimi ısıttı.”

Onun alaycılığı, Lydia’nın yüzüne kızgınlıkla beraber kızarıklığı da getirdi. Lydia ve kont duygularını çok az gösterebilen bir çiftti. Samimi bakışlar, parmakların görünüşe göre kazara sürtünmesi yoktu. Hatta aralarındaki fiziksel farkındalığı bir nebze gösterecek hiçbir şey yoktu. “Lord Wray ve ben birbirimizden hoşlanıyoruz ve saygı duyarız,” dedi savunarak. Bu bir evlilik için mükemmel bir temeldir.”

“Peki ya tutku?”

Lydia omuz silkti ve sofistike bir ses çıkarmayı denedi. “Dedikleri gibi bu sadece geçici bir şey.”

Jake’in ağzı sabırsızlıkla büküldü. “Peki, sen bunu nerden biliyorsun. Gerçek tutkuyu hayatında bir an bile hissetmediğine eminim.”

AGAINST THE ODDS

“Neden böyle diyorsun?”

“Çünkü eğer hissetseydin, gecenin sonunda sadece samimiyet sunulan bir evliliğe giriyor almayacaktın.”

“Lord Wray’la ilişkimizi tanımlaman tamamen yanlış. Eğer bilmen gerekiyorsa, o ve ben birbirimizi epey fazla arzularız.”

“Sen ne hakkında konuştuğunu bilmiyorsun.”

“Oh, evet biliyorum! Ama sadece haksız olduğunu kanıtlamak için özel hayatımı açıklamayı reddediyorum.”

Jake Lydia’a dik dik bakarken, vücudunu özlem istila ediyordu. O Wray gibi duygusuz ve uygar bir adamla ziyan olacaktı. Bu ona imkânsız gibi göründü. Bakışlarının Lydia’nın ağzına kaymasına izin verdi. Bu yumuşak ve etkileyici dudaklar ona yıllarca eziyet etmiş ve tahrik olmasına neden olmuştu. Ellerini onun kollarının üst kısmına koymak için uzattı. İpek tabakasının altındaki eti yumuşak ve sıcaktı. Ona dokunmak için kendine engel olamazdı. Parmakları zevk alarak yavaşça yukarıya kaydı. “Seni öpmesine izin verdin sanırım. Başka?”

Lydia keskin bir nefes aldı. Elleriyle dokunduğu omuzları hafif ve gergindi. “Sanki böyle bir soruya cevap verecektim,” dedi Lydia.

“Muhtemelen öpmekten daha ilerisine gitmemiştir. Tutkunun farkına varan bir kadının belirli bir görünüşü vardır. Ve sen buna sahip değilsin.”

Tanıştıkları dört yıl içinde, Jake ona nadiren dokunmuştu. Sadece mecburi nezaket gerektiren özel durumlarda. Mesela yerdeki engebelerden geçmekte zorlandığında ona yardım ederken ya da dans esnasında eşleri değiş tokuş ederken. Hatta bu üstünkörü anlarda ona olan tepkisini göz ardı etmek olanaksızdı.

AGAINST THE ODDS

Jake onun yeşil gözlerinin içine baktı ve onun başka bir erkeğe ait olduğunu kendisine hatırlattı. Onu istediği için kendisini lanetlerken bile vücudu arzuyla sertleşti. Vücudunu saran ısıyı düşürmek için bütün mantığıyla düşünmeye başladı.

Bir ömür boyu onun olmayacağı gecelerle karşı karşıya kaldı. Onlar asla öpücük paylaşamayacak, kelimeleri asla konuşamayacaklardı. Sonraki birkaç dakika için yapmayı düşündüğü şeyler herhangi biri için sorun olmayacaktı. Ondan en azından bu kadarını almaya hak kazanmıştı. Çünkü özlemini yıllarla ödemişti.

Konuşurken sesi kararsız ve alçaktı. “Belki sana bir iyilik yapmalıyım, Lydia. Eğer Wray gibi soğuk bir balıkla evleneceksen, en azından arzunun ne hissettirdiğini bilmen gerekir.”

Şaşkın bakışlarla “Ne?” diye sordu hafifçe Lydia.

Jake bunun yanlış olduğunu biliyordu ama umursamadı. Başını eğdi ve dudaklarıyla onun dudaklarına dokundu ve sıyırıp geçti. Büyük vücudu nazik olma çabasıyla titriyordu. Dudakları yumuşak ve tatlıydı. Parmak uçları çenesini okşarken hissettiği teni ince ve pürüzsüzdü. Onun tadını hissetti, daha fazlasını aramak için ağzının baskısını artırdı. Lydia’nın elleri göğsünde titredi.... ve onu büyük bir saygıyla kucakladığında şaşkınlığını ve kararsızlığını hissetti. Jake bileklerini dikkatle kavradı ve onları boynunun etrafına çekti. Dili ona sonsuz zevk getiren ufak dokunuşlarla Lydia’nın ağzının sıcak ipeksi derinliklerini araştırdı. Uzun süredir arzuladığı rahatlığı bulana kadar onun içinde kaybolmak ve mümkün olan her şekilde onu doldurmak istedi.

Lydia’nın çaresiz yanıtı arta kalan soğukkanlılığını yerle bir etti. Lydia ellerini zorlukla Jake’in göğsüne getirdi ve ince ellerinden biri

AGAINST THE ODDS

giysilerinin katmanları arasına sıkışmış vücut sıcaklığını bulmak için paltosunun altına kayd. Onun dokunuşu mantığın ötesinde, dayanmanın ötesinde Jake'i heyecanlandırdı ve doruk noktasında patlaması için bundan çok daha fazlasını alamayacağını idrak etti. Her yeri sertleşen vücudundaki damarlar zonkluyor ve dişlerini sıkıyordu. Lydia'nın gitmesine izin verme gayretiyle sıkıca kenetlenmiş dişlerinin arasından bir inilti çıktı. Ağzını onunkinde koparır gibi çekti. Kontrolünü sağlamak için mücadele ederken zorbalıkla nefes alıp verdi. Acı bir şekilde fark etti ki, bütün deneyimine rağmen daha önce bir bakireden alınan sadece bir öpücükle asla böyle kendini kaybetmemişti.

Lydia gece havası onu ürpertirken ayağa kalkmak için mücadele etti. Elbisesini çekiştirdi ve eteklerini düzeltti. Uzun bir süre sonra yüzünü başka bir yöne çevirerek nefes nefese konuşmayı başardı.

"Bu oldukça eğitici oldu, Linley. Ama şu anda senden daha fazla ders istemeyeceğim."

Ve sanki koşmaya başlamasına ancak mani olabiliyormuş gibi aceleci ve uzun adımlarla ondan ayrıldı.

BİRİNCİ BÖLÜM

Bir koca seçmek için iki yol vardır. Aklınızla ve kalbinizle. Mantıklı

bir kadın olan Lydia Craven doğal olarak birincisiyle seçmişti. Gelecekteki kocasını sevmediği söylenemezdi. Doğruyu söylemek gerekirse, sinirlere asla dokunmayan sevimliliğiyle cana yakın ve kibar, Lord Wray, Robert'ı çok severdi. O anlaşılabilir bir şekilde yakışıklıydı. Oldukça mantıklı bir şekilde kullanılan bir gülümseme ve zeki mavi gözler, bir çift için mükemmel bir temel sağlayan zarif özellikleriydi.

Lydia'nın aklında hiçbir şüphe yoktu. Wray onun çalışmasına asla itiraz etmeyecekti. Aslında Wray matematik ve fene ilgisini paylaşmış ve onun toplumsal adet ve davranışlarına uymayan, birbirine sıkı sıkıya bağlı ailesiyle kolayca kaynaşmıştı. Lydia devasa bir servetle kutsanmıştı ama fazla saygın olmayan bir soy ağacına sahipti. Lydia'nın kötü geçmişe sahip sülalesini böyle kolayca görmezden gelebilmesi Wray'ın lehine artı puandı. Fakat diğer taraftan, alaycı bir şekilde yansıtmış olduğu gibi yüz bin sterlinlik çeyizi, yemeklerin en kötüsünde bile lezzetli bir baharat olacaktı. Lydia iki yıl önce on sekiz yaşındayken ortaya çıktığından beri, servet avcıları tarafından takip edilmişti. Ancak kendisine büyük bir miras kalmış

AGAINST THE ODDS

Wray'in Lydia'nın parasına ihtiyacı yoktu ve bu onun için başka bir artı puandı.

Herkes hatta Lydia'nın aşırı korumacı babası bile bu eşleşmeyi onayladı. Sadece annesinden, Sara, hafif bir itiraz geldi. Wray'le evlilik kararı yüzünden kaygılı olduğunu belli etmemeye çalışmıştı. O ve Lydia Herefordshire'da bulunan Craven Malikânesi'ndeki bahçelerin içinde gezinirken Sara "Kont iyi ve onurlu bir adam gibi görünüyor," demişti. "Ve eğer o kalbine dokunan biriye iyi bir seçim yaptığını söyleyebilirim..."

"Ama," Lydia teşvik etmişti.

Sara tuğla döşeli yürüyüş yolunda, yan yana muntazam bir şekilde dikilen sarı süsen ve altın sarısı çuha çiçeklerinin zenginliğine düşünce dolu bakışlarla bakmıştı.

Sıcak bir bahar günü, açık mavi gökyüzü yumuşak bulutlarla kaplanmaktaydı.

Sara "Lord Wray'in erdemleri tartışılmaz," demişti. "Ancak o senin evleneceğini hayal ettiğim bir adam türü değil."

"Ama Lord Wray ve ben birbirimize çok benziyoruz," diye karşı çıkmıştı Lydia. "Bir kere o çok boyutlu geometri makalemi okumak için gerçekten uğraşan tanıdığım tek adam."

Sara'nın mavi gözleri aniden alaylı bir zevkle parladı. "Ve de o bunun için sana hayran olmalı," demişti. Sara kendince akıllı bir kadın olmasına rağmen, kızının gelişmiş matematiksel mantığının, kendi mantığının çok ötesinde olduğunu açıkça itiraf etmişti. "Bununla birlikte, senin günün birinde Lord Wray'in sahip olduğundan biraz daha fazla sıcaklık ve saygısızlıkla senin karakterini dengeleyebilen bir adam bulacağını ummuştum. Sen çok ciddi bir kızsın, sevgili Lydia."

AGAINST THE ODDS

“Ben ciddi değilim,” diye protesto etmişti Lydia.

Sara gülümsemişti. “Sen küçük bir kızken, çiçeklerin ve ağaçların resmini yapman için seni ikna etmeye boşuna uğraşmıştım. Bunun yerine sen dikgen ve geniş açılı olanların arasındaki farkı göstermek için çizgiler yapmakta ısrar ettin. Biz bloklarla oynardık, onlardan şehirler ve evler inşa etmeye başladığımızda, sen bana dihedral piramidin nasıl yapılacağını gösterdin...”

“Tamam, tamam,” Lydia gönülsüz bir gülümsemeyle söylenmişti. “Ama bu sadece Lord Wray’ın benim için neden mükemmel olduğunu kanıtlamaya yarar. O makineleri, fiziği ve matematiği sever. Aslında düşünülecek olursa biz atmosferik itme kuvvetiyle araçlara güç sağlama olasılığı hakkında yazıyoruz. Hem de atlara gerek olmadan!”

“Büyüleyici,” Sara belli belirsiz söylemişti. Lydia’yı taş döşeli patikadan uzağa yönlendirmişti ve meyve ağaçlarının bir koru ötesinde, kır çiçeklerinin yayıldığı çayırda gezinmeye başlamışlardı.

Sara eteğini bileğinden yukarıya kaldırmıştı ve beyaz nergislerin ve menekşelerin arasından yürüyerek geçti. Güneş kestane rengi saçlarında parlıyor, kırk beş yaşında orta yaşlı bir anne olamayacak kadar genç görünüyordu. Menekşeleri koparmak ve onların ağır kokularını içine çekmek için durmuştu. Çiçek demetinin üzerinden Lydia’ya şüpheli mavi gözlerle dikkatle bakmıştı. “Matematik ve makineler hakkındaki konuşmalar arasında, Lord Wray hiç seni öptü mü?”

Lydia soruya gülmüştü. “Kızına böyle şeyler sormaman lazım.”

“Eh, öptü mü?”

Aslında Wray fırsat buldukça onu öpmüştü ve Lydia bundan hoşlanmıştı. Tabi ki, o son derece korunaklı bir hayat geçirmişti ve

AGAINST THE ODDS

kıyaslama yapmak için dayanağı yoktu...

Aniden zihninde Jake Linley'in görüntüsü belirdi, üzerine eğilen koyu altın başını... tatlı ve ateşli öpücüğünü, vücudunda dolaşan ellerin verdiği zevki... ve Lydia daha önce binlerce kez olduğu gibi düşüncelerini hemen uzağa iteklemişti. O gece olağan dışı bir şey olmuştu ve yaptığını unutmak iyi olacaktı. Linley sadece onunla oynamıştı. O öpücük bir bardaktan daha fazla brendiyle körüklenmiş bir şakadan başka bir şey olamazdı. Linley'i o andan beri üç aydır hiç görmemişti ve tekrar karşılaştıklarında bütün olanları unutmuş gibi görünecekti.

"Evet," diyerek annesine itiraf etmişti, "Kont beni öptü ve çok zevkliydi."

"Bunu duyduğuma memnun oldum." Sara menekşelerin parmaklarından yağmur gibi dökülmesine izin vermişti. Güzel kokulu parmak uçlarıyla kulaklarının arkasını ovaladı ve Lydia'ya birazcık hınzır bir bakış fırlattı.

"Evliliğinde çoğunlukla mantığın olmasını istemezdim. Eğer o doğru erkeğe bir kocanın kollarında bulunacak pek çok mutluluk vardır."

Lydia nasıl bir cevap vereceğini hiç bilememişti. Aniden kulak uçlarına ve yanaklarına toplanan sıcaklığı hissetti. Sara bu gibi meselelerde temkinli olmasına rağmen, Lydia'nın ebeveynlerinin tutkulu bir çift olduğu aşikârdı. Babasının kahvaltı masasında Sara'nın çayının içine tükürükler saçılmasına neden olacak şekilde eğilerek konuştuğu ve gün ortasında yatak odalarının kapısının esrarengiz bir biçimde kilitlendiği zamanlar vardı. Sonra babasının annesine gönderdiği, aynı anda hem şeytani hem de sevgi dolu olan özel bakışlar. Lydia Wray'in ona asla bu şekilde bakmamış olduğunu kabul etti. Bununla birlikte, pek çok insan ebeveynlerinin

AGAINST THE ODDS

paylaştığı bu tür bir sevgiyi hiç tecrübe etmemişti.

Lydia kederli bir iç çekişle söylemişti. “Anne, bütün çocuklarının sen ve babam gibi gerçek aşkı bulmalarını istediğini biliyorum. Ama benim için bunun olma ihtimali tahminen dört yüz binde bir.”

Sara kızının her şeyi sayılara çevirme huyuna alışkın bir şekilde gülümsemişti. “Buna nasıl karar verdin.”

“Ben İngiltere’de ki uygun erkeklerin sayısıyla başladım ve yaş, sağlık ve benzeri açılardan benim için kaç tanesinin uygun olabileceğini tahmin ettim. Sonra evli tanıdıklarımızdan dikkatle gözlemleyerek her bir muhtemel neticeyi toplayıp rakamları değerlendirdim. En az yarısı birbirlerine karşı kayıtsızlık içine düşmüş, bir kısmı ölüm veya zina yüzünden ayrılmış ve geri kalanlar ruh eşi dediklerimiz ama hiç biri değil. Hesaplarıma göre koca avlama süreci için olası sonuçların toplam sayısı karşılaştırıldığında gerçek şansı bulma şansı dört yüz binde bir. Ve bu gibi ihtimallerle meydana gelmesi asla mümkün olmayan yıldırımın düşmesini beklemek yerine Lord Wray gibi biriyle evlenmek en iyisi olacak.”

“Yüce Tanrım,” Sara açık bir şaşkınlıkla bağırmıştı. “Lydia, benim çocuklarımdan biri nasıl böyle kötümser olmaya başlamış inanamıyorum.”

Lydia sırtıtmıştı. “Kötümser değilim anne. Sadece gerçekçiyim ve bu babamdan gelen bir şey.”

“Korkarım öyle,” Sara sanki ihmalci Tanrıya yalvarır gibi bakışlarını göğe doğru kaldırıp söylemişti. “Sevgilim, Lord Wray hiç seni sevdiğini söyledi mi?”

“Hayır, ama zamanla söyleyebilir.”

“Hmmm,” annesi kuşkuyla bakarak söylemişti.

“Ama eğer olmazsa,” Lydia neşeli bir şekilde söylemişti.

AGAINST THE ODDS

“Matematiksel çalışmalarım için istediğim bütün zamana sahip olacağım.”

Saygısızlığıyla Sara’nın ne kadar endişelenmiş gözüktüğünü gören Lydia gitmişti ve içinden geldiği gibi ona sarılmıştı. “Anne endişelenme,” demişti annesinin çiçek kokan saçlarının içine doğru. “Ben Lord Wray’le çok mutlu olacağım. Söz veriyorum.”

Sara büyük porselen bir küvette buhar çıkaran suda yıkanmasının omuzları ve sırtındaki gerilimi rahatlatmaya yardımcı olacağını umdu. Ayrılmış banyo odası, cam küredeki hafif aleviyle, yumuşakça etrafa ışık yayan tek bir lamba ile aydınlanıyordu. İç çekerek küvetin kenarındaki maun çerçevede başını dinlendirdi ve Lydia hakkında ne yapacağını düşündü. Diğer çocukları; Nicholas, Ash, Harry ve Daisy daima yara bere içinde gelirlerdi ve belaya bulaşma yolları büyüleyiciydi. Diğer taraftan Lydia; sorumlu, mantıklı ve kendine hakim biriydi ve babasıyla rakamlar için yarışan bir akla sahipti. İki yıl önce ortaya çıktığından beri, taliplerini mesafeli bir arkadaşlıkla uzak tutmuştu. Buzdan yapıldığını ileri süren erkeklerin, kendisini düş kırıklığına uğratmasına izin vermişti. Bu gerçeklikten çok uzaktı. Lydia uygun bir erkek tarafından ortaya çıkarılmayı bekleyen, derin bir tutku rezerviyle dolu sıcak ve sevecen bir kızdı. Ne yazık ki bu erkek Lord Wray değildi. Hatta altı aylık kur yapma döneminden sonra bile, o ve Lydia âşık olma belirtisi göstermemişlerdi. Sara için onların dostça ilişkileri iki âşıktan daha çok, abi kardeş ilişkisi gibiydi. Ama eğer Lydia bu durumdan memnunsa – ve o kesinlikle memnun görünüyordu - herhangi birinin itirazda bulunması doğrumuydu? Sara genç bir kadıncık, kendi kocasını özgürce seçmesine izin verilmişti ve onun seçimi

AGAINST THE ODDS

başkalarının standartlarına göre oldukça alışılmadık olmuştu. Lydia'da onun gibi kesinlikle aynı fırsatı hak ediyordu.

Derek Craven'ın ona kur yaptığı günleri düşündü. Ayak parmakları küvetin diğer tarafındaki sabun köpüklerini iterken suyun içinde biraz daha aşağıya kaydı. Geçmişte Derek, İngiltere'de adı kötüye çıkmış kumar oynanan bir kulübün sahibi olmuştu. Aristokrat müşterilerinin aç gözlülüğünü sömürerek servet kazanmıştı. Sara onunla tanıştığı zaman Derek zaten efsanevi bir figürdü. Sonunda Londra'nın en varlıklı adamı olmuş olan bir piç. En azından Derek'ten başka hiç kimse, onun Sara gibi saf bir kadın için uygun olabileceğini iddia edemezdi. Lakin onlar umutsuz ve karşı konulamaz bir şekilde birbirlerine çekilmişlerdi. Bu yüzden birbirlerinden başka hiçbir seçenekleri olmamıştı.

Lydia ve Lord Wray hakkında onu neyin rahatsız ettiğinin farkındaydı. İçinde ilişkilerinin daima güvenli ılık bir seviyede kalacağı duygusu vardı. Elbette, üst çevrelerin aşk birlikteliklerini taşraya özgü bir tatsızlık olarak değerlendirdiklerinden haberdardı. Bununla birlikte o taşradan gelmişti ve birbirlerini derin bir aşkla sevmiş olan iki ebeveyninin şefkatli önderliği altında kalmıştı. Kendisi içinde aynı şeyi bulmayı istemişti ve bir anne olarak çocukları için daha azını kesinlikle istemezdi.

Sara düşüncelere kendini öyle kaptırdı ki banyo odasına giren birinin sesini duyamadı. Aniden köşedeki tahta sandalyede bir yelek ve hemen sonra koyu ipek kravatı görünce irkildi. Bir çift adaleli kol ona arkadan sarıldı ve kocasının yumuşak dudaklarını kulağının arkasında hissetti. Kocasını yavaş yavaş küvetin kenarına doğru çekti.

"Seni özledim meleşim," diye fısıldadı kocası. Sara gülümseyerek sırtını ona doğru rahatça yasladı ve yukarıya kıvrılmış gömleğinin kol

AGAINST THE ODDS

kenarlarıyla oynadı. Derek demiryolu hattı boyunca, yeni telgraf hattı döşenmesi için Güney Batı Demiryolu ve kendi şirketi arasında bir anlaşmayı görüşmek için son üç gündür Londra'dan uzaktaydı. Onun yokluğunda kendini meşgul etmesine rağmen günler ve geceler gerçekte çok uzun görünmüştü gözüne.

“Geç kaldın,” dedi tahrik edici bir sesle. “Akşam yemeğine kadar döneceğini umuyordum. Çok güzel pişirilmiş mersin balığını kaçırdın.”

“O zaman akşam yemeğinde seni yemek zorunda kalacağım.” Derek büyük ellerini suyun altına kaydırды.

Sara kıkırdayarak ona döndüğünde dudakları hemen yakıcı bir öpücükle ele geçirildi. Sara'nın nefesi kesildi ve aldığı zevkle kalp atışları hızlandı. Islak parmaklarıyla kocasının omuzlarını sertçe kavradı. Dudakları ayrıldığında Sara'nın boğazından küçük bir iç çekiş çıktı ve kirpiklerini kaldırıp Derek'in cömert yeşil gözlerine baktı. Onunla yirmi yıldan fazla yaşamıştı ama hala bu canlı ve küstah bakışlar onu heyecanlandırıp duygularını ayaklandırmada hiç başarısız olmamıştı.

Derek yüzünün yan taraflarını özenle tuttu ve yanaklarında parlayan su damlacıklarını başparmağıyla sildi. Derek yakışıklı yüzüne uygun bir sertlik ödünç veren, alnındaki yara iziyle siyah saçlı ve büyük bir erkekti. Dıştan bakıldığında geçen yıllar onda, şakaklarındaki saçlarda birkaç gümüş telden başka çok fazla değişiklik yapmamıştı. Ve her zaman olduğu gibi aldatıcı zarif görünümünün altında pusuya yatmış yırtıcı doğasını unutan insanları sık sık kandıran şeytani bir çekiciliğe sahipti.

Derek'in dikkatli bakışları yüzünde gezindi ve yüz ifadesinin her detayına duyarlı bir şekilde sordu. “Sorun nedir?”

“Hiçbir şey, gerçekten. Sadece” Sara durdu ve yanağını onun sıcak

AGAINST THE ODDS

avucuna yasladi. “Sen gittiğinde Lydia ile konuştum. Lord Wray’i sevmediğini açıkça itiraf etti ama buna rağmen onunla evlenmekte kararlı.”

“Neden?”

“Lydia muhtemelen ruh eşini asla bulamayacağına inanmış ve bu nedenle mantığıyla bir koca seçmiş. Herhangi birinin gerçek aşka ulaşma ihtimalinin çok az olduğunu iddia ediyor.”

“Muhtemelen bu konuda haklı,” diyerek yorum yaptı Derek.

Ondan uzaklaşan Sara kaşlarını çattı. “Sen bizim gibi, çocuklarımızın evliliklerinde mutlu olmalarını beklemediğini mi söylemeye çalışıyorsun?”

“Ben onlar için hiçbir şeyin daha azını dilemem. Ama hayır, her birinin gerçek aşkı bulacaklarını kesin olarak beklemem.”

“Beklemez misin?”

“Bir erkek veya kadın gerçek aşkını arayarak bir ömür geçirebilir ve asla bulamayabilir. Benim düşünceme göre, en iyi seçimlerin başkaları tarafından kapılmasını beklemek yerine Lydia’nın Wray gibi seçkin bir malı tercih etmesi akıllıca. Eğer erkek torunumun babası üçüncü sınıf bir servet avcısı olacaksa lanetlenirim.”

“Oh, Yüce Tanrım,” Sara boğuluyormuş gibi gülerken haykırdı. “Beni, sen ve Lydia arasında kim daha fazla öfkeliendiriyor bilmem. Ne umut, ne romantizm ne de büyü hakkında bazı şeyler açıklanamayabilir ya da matematiksel hesaplarla ölçülemez.” Küvetin kenarından uzandı ve gömleğinin açık yakasının ortaya çıkardığı koyu saçlarla oynadı. “Ben gerçek aşk için bekledim ve neyi elde ettiğime bak.”

Derek Sara’nın ensesine elini kaydırды ve yüzünü kendisine yaklaştırdı. “Ellerini senden uzak tutamayan acımasız bir hergeleyle yirmi yıllık evliliği elde ettin.”

AGAINST THE ODDS

Nefesi bir gülüşle bağlandı. “O acımasız hergeleyle yaşamayı öğrendim.”

Derek’in yumuşak parmak uçları ıslak omuzlarında dolaşırken ağzı kulaklarının arkasındaki yumuşak oyuğa doğru süzüldü. “Lydia hakkında ne yapmamı istediğini söyle bana.”

Sara başını salladı ve iç çekti. “Yapılacak bir şey yok. Lydia kararını verdi ve seçimi çok az hatalı olabilir. Sanırım şimdi her şeyi kaderin ellerine bırakmak zorundayım.”

Derek’in boynuna doğru gülümsediğini hissetti. “Kaderi doğru yöne yönlendirmekte hiçbir yanlış yok. Eğer fırsat kendini sunarsa,” dedi Derek.

“Hmmm.” Çeşitli olasılıkları dikkatle değerlendiren Sara sabunu aldı ve avuçlarının arasında yuvarladı.

Derek kalktı ve gömleğini çözdü ve güçlü kaslı gövdesini ve kalın tüylerle kaplı göğsünü açıkta bırakan bir hamleyle yere düşmesine izin verdi. Sıcak bakışları Sara’nın bulanık suyun altındaki vücudu üzerinde kaydı. “Henüz banyo yapmanız bitmedi değil mi?”

“Hayır.” Sara sabunlu ellerini bacağına üzerinde gezdirirken kışkırtıcı bir şekilde gülümsedi.

Derek ellerini pantolonunun bağcıklarına götürdü. “O zaman sen daha iyi bir ortaklık için hazırsın,” dedi ve Sara sesindeki vaadin beklentisiyle titredi.

İKİNCİ BÖLÜM

İki gün içinde Lydia Leydi Wray olacaktı. Bir hafta sürecekt kutlama zaten gece suareleri, balolar ve cömert akşam yemekleriyle Craven Malikânesinde başlamıştı. Pazar günü bu kutlamalar aile kilisesinde yapılacak bir törenle sona erdirilecekti. Herefordshire’da; han, konuk evi ve hatta her özel ev, İngiltere ve kıtanın her yerinden düğüne katılmak için gelen konuklarla doluydu. Craven Malikânesi’nin de yirmi konuk odası doluydu ve alt kat, ziyaretçilerin hizmetlileri ile bir kovandaki arılar gibi dolup taşıyordu.

Herkes Lydia’nın, herhangi bir genç kadın gibi düğün endişesiyle kriz geçirmesini bekliyor ve ona yöneltilen her soruyla ruh durumu hakkında bilgi almak istiyorlardı. Ne yazık ki Lydia kendisini oldukça iyi hissettiğini söylediğinde, onu duyan herkes kaygılanmış göründü. Sakinliğinin bir şekilde Lord Wray’e kötü bir şekilde yansıyacağını algıladı ve endişesini; ürperti, sarsıntı veya seğirmeyle coşturmayı denedi ama hepsinde başarısızdı.

Lord Wary’le evlenmek öyle mantıklıydı ki, Lydia bir şeyler hakkında endişeli olmak için sebep göremedi. Annesi herhangi bir korkunç esrardan

AGAINST THE ODDS

onları mahrum ettiği ve bir bakıma bu konuları açıklamış olduğu için, Lydia düğün gecesi hakkında bile endişeli değildi. Eğer Wray öpüşmekte olduğu gibi sevişmekte de usta olduğunu kanıtlarsa, Lydia bu deneyimden oldukça hoşlanacağını umdu.

Lydia'nın canını sıkan tek şey bu lanet misafirlerin hepsini eğlendiriyor olmaktı. Lydia genellikle istediği kadar uzun düşünüp taşıdığı ve bu sırada hesap yapabildiği sükûnetli günlere alıştı. Şimdi tahminen yüz yirmi saattir devam eden ve hiç bitmeyen; ziyafetler, kadeh kaldırmalar, konuşma, gülme ve dans, sonunda Lydia'ya yeterli gelmişti. Evlilikle ve romantizmle ilgisi olmayan fikirlerle kafası kaynıyordu. Lydia düğünün bir an önce yapılmasını ve en son projesi üstünde çalışmak için özgür olmayı istedi.

Cuma güncü suare sırasında bazı notlar almak için yaptığı gizli girişimi Wray yarıda keserken onu keyifle azarladı. "Lydia formüllerin üzerinde çalışıyorsun değil mi?"

Lydia suçlu bir şekilde bileğinden sarkan küçük saçaklı ipek çantasının içine kalem ve kâğıt parçalarını tıktırdı. Önünde kule gibi upuzun dikilen Wray'e baktı. Düz ve briyantinin ince cilasıyla parlayan koyu saçları, tamamen bu gece için tasarlanmış kıyafeti ve düğümü mükemmel atılmış siyah ipek kravatıyla, her zamanki gibi görünümü kusursuzdu.

"Üzgünüm," dedi Lydia üzgün bir gülümsemeyle. "Ama Lordum, ben sadece makine analizi olasılığı hakkında çok ilginç..."

"Bu bir suare," dedi Wray Lydia'ya parmağını samimi bir şekilde sallayarak. "Senin dans etmen veya dedikodu yapman ya da yemek masasında eğleniyor olman gerekir. Eğlenen tüm genç bayanlar ne yapıyor gördün mü? Bunu sen de yapmalısın."

AGAINST THE ODDS

Lydia huysuz bir şekilde içini çekti. “İki saat boyunca hepsini yaptım ve gecenin bitmesine en azından daha dört saat var. On farklı insanla aynı konuşmayı yaptım ve sinirlerimin durumundan veya havayı konuşmaktan yoruldum.”

Wray gülümsedi. “Eğer bir kontes olacaksan buna alışman en iyisi. Yeni evli bir çift olarak sezon başladığında oldukça fazla topluluğa karışacağız.”

“Harika,” dedi Lydia ve kıkırdadı.

“Benimle yürü,” dedi Wray ve kolunu uzattı.

Lydia onun kolunu tutarak eğlencelerin yapıldığı odalara doğru sakin bir gezintide Wray’e eşlik etti. Gittikleri her yerde onaylayan gülümsemelerle ve mırıldanan tebriklerle karşılandılar. Her ikisinin de koyu renk saçları onları çekici bir çift yapıyordu. Wray’ın kurallara uygun görünüşü, soylu alnı ve manikürlü güzel elleriyle bilimsel etkinliklerin adamı olduğu açıktı. Geniş kapsamlı konularla ilgili uzun ve karmaşık konuşmalardan daha fazla sevdiği hiç bir şey yoktu. Engin bilgi ve zekâsının mükemmel karışımıyla ortamı eğlendireceğinden akşam yemeği partileri için aranan bir konuktu. Onun akademik uğraşları, para kazanmayı beklemediği ve ilgi alanlarını zevkle takip edebilen bir centilmen olduğu için genellikle dikkate alınırdı.

Onlar bir grup arkadaşlarıyla sohbet etmek için durdular ve Lydia uzun bir tartışmaya hazırlanan Wray’ın bütün belirtilerini gördüğünde pişmanlıkla gülümsedi. İpek yelpazesini bir perde gibi kullanarak parmak uçlarında yükseldi ve Wray’a fısıldadı. “Lordum ... hadi beraber gizlice buradan ayrılalım ve özel bir yer bulalım. Limonluk veya gül bahçesi olabilir.”

AGAINST THE ODDS

Kont gülümsedi ve başını salladı. Başka hiç kimsenin duyamayacağı bir imayla cevapladı. “Kesinlikle hayır. Baban fark edebilir.”

“Sen gerçekten ondan korkmuyorsun değil mi?” Lydia şüpheli bir gülümsemeyle sordu.

“O beni çok korkutuyor,” diye itiraf etti Wray. “Aslında Linley’in sana teklif etmemem için bana tavsiyede bulunduğu bütün hususları çürütmek çok zor oldu.”

“Ne?” Lydia şaşkınlıktan ağzı açılmış bir şekilde ona dik dik baktı. “Hangi Dr. Linley, yaşlı olan mı yoksa oğlu mu?”

“Oğlu,” Wray suratını buruşturarak cevap verdi. “Lanet olsun, ben ağzımdan kaçırmak istemedim. Belki sen son sözlerimi göz ardı edebilirsin.”

“Kesinlikle hayır.” Lydia keşfettikleriyle kaşlarını çattı. “Linley ne zaman sana teklifte bulunmamanı tavsiye etti ve sebepleri neydi? Ona tahammül edilemez bir aptal olduğunu söylemekten çok hoşlanacağım.”

“Lydia sessiz ol,” Wray yavaşça uyardı. “Birisi duyacak. Hiç önemli değildi. Seni istemek için babana yaklaşımadan önce biz sadece kısa bir konuşma yaptık. Ben sana teklif edeceğimden bahsettim ve Linley’de bu konudaki düşüncelerini ilettiler.”

“Olumsuz düşüncelerini sanırım.” Lydia öfkesini kontrol etmek için çaba sarf ederken yüzünün ve boğazının kızarmaya başladığını hissetti. “Onun itirazları neydi?”

“Hatırlamıyorum.”

Lydia kızgınlıktan neredeyse boğuluyordu. “Evet hatırlıyorsun. Oh, bir kez için centilmen olma ve bana söyle!”

Wray başını iki yana salladı ve sertçe yanıtladı. “Kelimelerimde böyle dikkatsiz olmamalıydım. Ne Linley’in ne de başka birinin itirazlarının

AGAINST THE ODDS

önemi yok. Karım olarak seni istediğime karar verdim ve başka söze gerek yok.”

“Karar mı verdin?” Lydia gülünç bir yüzle tekrarladı.

Wray onun eldivenli dirseğine dokundu. “Diğerlerine katılmamıza izin ver,” dedi ısrar ederek. “Evlendikten sonra özel konuşmalar yapmak için dünya kadar zamanımız olacak.”

“Ama lordum...”

Wray onu arkadaş topluluğuna doğru sürükledi ve hepsi rehavet içinde sohbet etmeye devam etti. Lydia’nın dikkatini konuşmalara vermesi imkânsızdı.

Lydia sessizce için için kaynadı, öfkелendi ve gittikçe daha kızgın olmaya başladı. Daha öncede, Jake Linley’in şimdiye kadar tanıdığı en kışkırtıcı adam olduğunu düşünmüştü. O nasıl kontu onunla evlenmekten vazgeçirmeye çalışırdı! Onun Wray’a ne söylediğini gerçekten çok merak etti.

Linley’le aralarında kötü bir olay olmamıştı ama onunla alay etmiş ve Lydia’yı kızdırmıştı. Dört yıl önce tanıştıklarında Lydia çim tenisi oynarken ayak bileğini burkmuştu. Bu Herefordshire’ın çok önemli ailelerinin davet edildiği, aile dostlarının malikânesinde olmuştu. Lydia top yere düşmeden vurmaya çalıştığı sırada kendisini yaralamıştı. En genç erkek kardeşi Nicholas, bir akça ağacın gölgesine aksayarak yürümesine yardım etmişti.

“Linley’in burada olduğunu sanıyorum,” demişti. Nicholas daha önce zevk alarak yaptıkları piknik kalıntılarının yanındaki kadifemsi çimlere bir

AGAINST THE ODDS

örtü yayarak onu dikkatle yerleştirmişti. “Ben doktoru getirirken burada oturursun.”

Yaşlı Dr. Linley Craven’ların son iki üyesinin doğumuna yardım etmiş güvenilir ve nazik bir adamdı.

Lydia üç hevesli genç adamın yaklaştığını görünce, üzgün bir şekilde gülümseyerek “Çabuk ol, etrafım sarılmak üzere,” demişti.

Nicholas sırtıtmıştı ve birden bire babası gibi bakmıştı. “Eğer onlardan herhangi birisi ayak bileğini incelemeyi denerse, sadece miden bulanıyormuş gibi bak ve onların üzerine içindekileri çıkarabileceğini söyleyerek tehdit et.”

Kardeşi ana eve doğru tepeyi tırmanırken, Lydia kendini gerçekten de coşkulu taliplerinin kuşatması altında bulmuştu. Herhangi bir şey yapmaktan acizdi ama orada otururken erkek kalabalığından birinin bir fincan su doldurması, diğerinin alnına nemli bez bastırması, bir diğerinin de bayılması halinde koluyla sırtını desteklemesi onu rahatsız etmişti.

“Ben her bakımdan iyiyim,” onların dikkatinden boğulurken itiraz etmişti. “Burkulan sadece ayak bileğim – hayır Bay Gilbert aradığınız şeye burada ihtiyaç yok - tabi hepinize de.”

Aniden üç ateşli genç adam, canlı erkeksi bir sesle uzağa kovalanmıştı. “Gidin, hepiniz. Bayan Craven’la ilgileneceğim.” Bunun üzerine hepsi kuyruk oluşturmuşlar ve gönülsüzce uzaklaşmışlardı. Yeni gelen Lydia’nın önünde diz çökmüştü.

Bir an için yabancının koyu kirpikli gri gözlerine bakakaldığında bacağındaki zonklayan acıyı gerçekten unutmuştu. İyi giyinmiş olmasına rağmen elbisesi biraz kırıkmıştı, kravatı fazla gevşekti ve paltosunun dikişi iyi değildi. Onun kendisinden on yıl daha yaşlı olduğuna ve çok ilgi çekici

AGAINST THE ODDS

bulduğu erkeksi bir canlılığa sahip olduğuna dikkat etti. Bazen çok yakışıklı erkelerin fiziksel mükemmellikleri biraz anlamsız hatta belki biraz kadınsı gibi görünürdü. Ama bunlardan biri, ensesine yakın kesilmiş buğday rengi kalın telli saçları ve cesurca çizilmiş özellikleriyle tam anlamıyla erkekti. O Lydia'ya yanık tenli yüzünde bembeyaz parlayan dişlerini göstererek gülümsemişti.

“Siz Dr. Linley değilsiniz,” demişti Lydia.

“Evet, benim.” Hala gülümserken elini Lydia'ya uzatmıştı. “Dr. Jake Linley. Babam yerine beni yolladı. Bir bardak portoya daldı ve tepeden aşağıya yürümek istemedi.”

Lydia'nın parmaklarını, kolundan yukarıya doğru hoş bir dalgalanma hissi gönderen sert bir kavrayışla tutmuştu. Tanrım, yaşlı doktorun en büyük oğlunun cesur hikâyelerini duymuştu ama onunla daha önce hiç karşılaşmamıştı. “Siz kötü üne sahip birisiniz,” demişti Lydia.

Lydia'nın elini serbest bıraktı ve gülen gözlerle onu dikkatle inceledi. “Umarım bir adamın şöhretini ona karşı kullanacak türde biri değilsiniz.”

“Asla,” demişti Lydia. “Hastalıklı bir şöhrete sahip adamlar, saygın olanlardan genellikle çok daha fazla ilginçtir.”

Onun sabit ama dikkatli ve her ayrıntıyı inceleyen bakışları çabucak Lydia'nın üzerine kaymıştı. Onun siyah dalgalı saçlarından başlamış ve buruşmuş beyaz eteğinin köpüksü yığınınan çıkmış ayak parmaklarında bitirmişti. Ağzının bir köşesini gönül yapıcı yarım bir gülümsemeyle kaldırdı. “Kardeşin bacağını yaralamış olduğunu söyledi. Bakabilir miyim?”

Aniden Lydia'nın ağzı kurumuştı. Hayatında hiç kimse tarafından asla böyle cesareti kırılmamıştı. Başını üstünkörü sallayıp çenesini öne eğmiş ve Jake Linley eteğinin kenarını yakalayıp birkaç santim yukarıya

AGAINST THE ODDS

yavaşça çekerken sakince oturmaya devam etmişti. Jake Linley'in yüz ifadesi kişisellikten uzaklaşmış, tavırları soğuklaşmıştı. Ama Lydia yinede göğsünün ortasında kalbinin hızla çarpmaya başladığını hissetmişti. Lydia onun öne eğilmiş başına bir bakış atmış ve Akçaağacın süslü yapraklarının arasından geçen güneş ışığının, altından koyu kehribara kadar her renk tonunun saçlarında parlamasını seyretmişti. Onun büyük nazik elleri bacağına üzerinde hareket etmişti.

"Sadece hafif bir burkulma," demişti. "Önümüzdeki iki gün için fazla hareket etmemenizi tavsiye ederim."

"Pekâlâ," Lydia nefes nefese cevap vermişti.

Yakınındaki bir piknik sepetinden aşırıldığı keten peçeteyi şişmiş ayak bileğine ustaca sarmıştı. "Çantam evde," diye mırıldanmıştı. "Eğer sizi içeri taşımama müsaade ederseniz bileğinizi uygun bir şekilde saracağım ve biraz buz uygulayacağım... ve eğer isterseniz ağrınız için bir şeylerde vereceğim."

Lydia ani bir baş sallamayla cevap vermişti. "Ben böyle sorun olduğum için üzgünüm." Linley onu göğsüne doğru dikkatlice kaldırırken Lydia'nın nefesi kesilmişti. Vücudu sert ve kaslı, ellerinin altındaki omuzları kuvvetliydi.

"Hiç de değil," Lydia'nın etrafına kollarını iyice sararken neşeli bir şekilde cevap vermişti. "Yaralı genç bayanları kurtarmak benim favori eğlencemdir."

Jake Linley'e çılgınca aşık olmaya başlamıştı ama bu yaklaşık olarak sadece dört saat sürmüştü. Jake Linley'le ilk karşılaşmaları sonsuz bir hayal kırıklığı olmuştu. Tanıştıkları günün sonrasında Lydia hafta sonu partisine gelen diğer bir erkek konukla Linley'in konuşmalarının bir kısmına kulak

AGAINST THE ODDS

misafiri olmuştu.

“Kahretsin Linley,” diye laf atmıştı konuk. “Neden doktor olduğunu şimdi anladım. Londra’da ki her çekici kadının etekleri altında olmayı başardın. Craven’ların kızı da dâhil.”

“Sadece profesyonel anlamda,” Linley’in alaycı cevabı gelmişti. “Ve sana garanti ederim Bayan Craven’a kesinlikle ilgim yok.”

Yorum Lydia’yı yaralamış ve küçük düşürmüştü. İğrenç kaballığıyla onun romantik hayallerini söndürmüştü. Bundan sonra Lydia her karşılaştıklarında Linley’e soğuk davranmıştı. Lydia ona karşı ilgisiz olmayı denemişti ama onunla ilgili bir şey ruhunun derinliklerini kışkırtmıştı. Arkadaşlıkları bittikten uzun zaman sonra bile bu kötü karşılaşmaları hakkında çok düşünüyor ve her karşı karşıya geldiklerinde kendini söylemek istemediği şeyleri söylerken buluyordu. Atışmaları sırasında Linley ona, hala arkadaşlarının ve ailesinin ara sıra sataşırken kullandıkları onu çok kızdıran “Logaritmik Lydia” lakabını takmıştı.

Ve şimdi O Wray’in onunla nişanlanmasını engellemeye çalışmıştı.

Yaralı ve çok kızgın olan Lydia, nişanı ilan edildiği gece Linley’in onu öptüğü ve kendisinin de ona verdiği küçük düşürücü cevabıyla hayrete düştüğü anı düşündü. Eğer Linley’in hareketleri onunla alay etmek ve küçük düşürmek için tasarlanmışsa bunu muhteşem bir şekilde başarmıştı.”

Düşüncelerini bulunduğu ana geri getirdi ve kendisini kuşatan gevezeliğin başka bir anına tahammül edemeyeceğine karar verdi. Ayak parmaklarının üzerine kalktı ve nişanlısına fısıldadı. “Lordum başım ağrımaya başladı ve ben oturmak için sessiz bir yer istiyorum.”

AGAINST THE ODDS

Kont endişeli bakışlarla kabul etti. “Sana eşlik edeceğim.”

“Hayır,” dedi Lydia aceleyle “Buna gerek yok. Sessiz sakın bir yere gideceğim. Daha iyi hissettiğimde hemen dönerim. Bu yüzden senin arkadaşlarımızla kalmanı tercih ederim.”

“Pekâlâ.” Wray’in mavi gözlerine eğlenceli bir pırıltı yerleşti. “Sevgili logaritmik Lydia’nın matematik formülleri çözmek için gizleneceğinden şüpheleniyorum.”

“Lordum,” Lydia nefret ettiği lakabın kullanılmasını protesto etti.

Wray kıkırdadı. “Tatlım bağışla. Bu şekilde seni kızdırmamalıydım. Arkadaşlığımı istemediğine emin misin?”

“Evet, oldukça eminim.” Lydia ona bağışlayıcı bir gülümseme verdi ve yakında döneceğini söyleyerek uzaklaştı.

Kalabalık balo salonundan kaçma yolunu bulduğunda tek yapabildiği koşturmak için kendini tutmaktı. Hava; çiçek, parfüm, ter ve şarap kokularıyla ağırlaşmıştı ve hiç bitmeyen sohbetlerin uğultusu kulaklarını çınlatıyordu. Asla şimdi ki kadar yalnız olmak istememişti.

Eğer yatak odasının mahremiyetine erişebilseydi... ama akıl uyuşturma muhabbeti için onu durdurmakta ısrar edecek olan insanların arasından geçmeden oraya gitmenin başka yolu yoktu. Dış bahçelere açılan Fransız kapıların yakınında arkadaşlarıyla konuşan annesini gördü ve hemen ona yöneldi.

“Anne, burası havasız ve başım ağrıyor. Kısa bir süre için kaybolmamın sakıncası var mı?”

Sara ona endişeyle baktı ve eldivenli ince kolunu onun beline doladı. “Sen biraz kızarmış görünüyorsun. Hizmetçiyi dolaptan baş ağrısı tozu getirmesi için uşağa göndereyim mi?”

AGAINST THE ODDS

“Hayır, teşekkür ederim.” Lydia, annesi eldivenini çıkarıp serin ve yumuşak elini yanağına bastırdığında gülümsedi. “Ben iyiyim anne. Sadece ... Oh bilmiyorum. Sanırım yorgunum.”

Sara nazık, anlayışlı bir bakışla onu dikkatle inceledi ve onun hayal kırıklığını hissetti. “Bir şey mi oldu sevgilim?”

“Gerçekte hayır ama...” Lydia annesini bir köşeye çekti ve ona sinirli bir şekilde olanları fısıldadı. “Sadece Lord Wray, Jake Linley’in ona benimle evlenmemesini tavsiye ettiğini söyledi. Sen böyle bir kibri hayal edebilir misin? O çekilmez, önemsiz bencile ağır bir nesneyle vurmaktan zevk alırdım.”

“Dr. Linley’in bu eşleşmeye karşı çıkması için ne gibi bir sebebi varmış?”

“Bilmem,” Lydia kızgın bir nefes verdi. “Şüphesiz Linley benim Wray’dan düşük seviyede olduğumu ve benden uzaklaşmasının onun için daha iyi olacağını düşünüyor.”

“Hmmm. Bu onun düşüncesi gibi görünmüyor.” Sara Lydia’nın sırtını teselli etmek için okşadı. “Derin bir nefes al canım. Evet, bu daha iyi. Şimdi, Dr. Linley’in seni üzmesi için bir neden yok. Lord Wray’ın seninle evlenme isteğinde herhangi bir etkiye sahipmiş gibi görünmüyor.”

“İyi, bu beni üzerdi,” diye mırıldandı Lydia. “Aslında bu bir şeyi parçalamayı istememe neden olur. Linley böyle bir şeyi nasıl yapabildi?” tiksintiyle eklerken kendi sesindeki hayal kırıklığı duydu. “Neden benden hoşlanmadığını asla anlamadım.”

“Bunun doğru olduğuna hiç inanmam,” Sara onu rahatlatmak için kucaklarken cevap verdi. “Aslında Dr. Linley’in nişanına karşı çıkmasının nedenini anladım sanırım. Geçen gün onun annesiyle şapkacıda

AGAINST THE ODDS

karşılaştığımızda biraz konuştuk ve bana açıkladı. Linley...”

Sara balo salonuna yeni girenleri gördüğünde konuşmasını kesti. “Oh Raifordlar geldi,” diye haykırdı. “Kızları Nichole’ün sadece on beş gün önce ikinci çocuğu oldu ve onun nasıl olduğunu sormalıyım. Sonra konuşalım sevgilim.”

“Ama anne, bana söylemek zorundasın...” dedi ama annesi arkadaşlarına doğru uzaklaşmıştı bile.

Dakikalar akşamı daha çok kötüleştirmeye başlıyordu. Tanrı aşkına annesi onun hakkında ne söylemişti? Hayal kırıklığıyla dolan Lydia Fransız kapılara gitti ve dışarı süzüldü. Tereddütsüz, yalnız başına olabileceği tek yer olan malikânenin şarap mahzenine yöneldi.

Çocukluğu boyunca şarap mahzeni favori saklanma yeri olmuştu. O ve genç erkek kardeşleri, yabancı etiketli yeşil şişeler ve amber renkli rafların yüzlercesi ile her bir dolu olan üç bölmeli büyük yer altı odasından her zaman büyülenmişlerdi. Abartılı çeşitlilikte nadir bulunan; pahalı şampanyalar, brendiler, portolar, şeriler, Burgonya şarapları, kırmızı şaraplar ve likörlerle koleksiyon Londra’nın en iyilerinden biri sayılabilirdi.

En uzak bölmede bir tezgâh, bir dolap ve şişelerin mantarlarını açarken kullandıkları küçük bir servis masası vardı. Lydia, mahzenin loş girintilerinde kendisinin ve kardeşlerinin oynadıkları korsancılık, casusluk ve saklambaç gibi sayısız oyunları hatırladı.

Her fırsatta, bu masada oturmuş ve bazı matematiksel çözümler üzerine çalışmıştı. Eski tahta, baharat ve balmumunun güzel kokusundan ve sessizlikten çok hoşlanmıştı.

Ağır tahta kapıyı açtı, kısa taş basamaklardan aşağıya yöneldi. Lambalar, konuklara şarap getirmek için uşak buraya sık sık geldiğinden

AGAINST THE ODDS

yanık bırakılmıştı. Yukarıdaki gürültüden sonra mahzenin kutsal sakinliği tarifsiz bir ferahlıktı. Lydia derin bir iç çekti ve gevşemeye başladı. Kederli bir gülümsemeyle ensesinin gergin kaslarını ovma için yukarı uzandı. Muhtemelen sonunda, günlerdir hiç sahip olmadığından endişelendiği düğünle ilgili siniri geçiyordu.

Sakin bir ses mahzenin gölgeli sessizliğini engelledi.

“Bayan Craven?”

Hemen gözlerini kaldırdı ve şimdiye kadar en son görmek istediği adamı fark etti.

“Linley,” dedi endişeyle ve elini yanına düşürdü. “Sen burada ne yapıyorsun?”

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Küflü, yoğun gölgeli ortamda Jake Linley'in esmerliği aydınlıkta olduğundan daha da çarpıcıydı. Her nasılsa şarap mahzenine geçici bir ziyaret için bile yer altında bulunmak onun için uygun görünmedi. Linley onun hasmı olsa bile şimdiye kadar karşılaştığı en çekici erkeklerden biri olduğunu kabul etmişti. Linley Wray'dan çok yaşlı değildi ama çok daha deneyimliydi. Saygısız bir hafiflikle gizlemek için denediği yöntemden dolayı onun deneyiminin çok daha fazla olduğu açıktı. Gülümsemesinin alaycı parıltısını ve rahat hareketlerinin zarifliğini gören biri onun kayıtsız cazibesi tarafından kolayca aldatılabilirdi. Ama gözleri onu ele veriyordu. Açık gri derinlikler, mesleğinin onu ara sıra zorladığı acı veren gerçeğinden kurtulmayı başka bir yerde asla tam olarak bulamayan, deneyimden çok fazla uzak ve görmüş geçirmiş bir adamın yorgunluğuyla doluydu.

"Baban buraya bakmam için izin verdi," dedi Linley.

Bu oldukça olağan dışıydı. Lydia ziyaretçilerin babasının koleksiyonuna gösterdiği ilgiye alışıktı. Yine de, gizliliği aramak için buraya gelen Lydia'yla rafları dikkatle inceliyor olması gereken Linley'in aynı anda burada olmaları kötü şansın eşsiz bir darbesiydi.

AGAINST THE ODDS

“Yeterince gördün mü?” Lydia kendi kabalığınan irkilmeden sordu. Annesi bütün Craven’ları kibarlığın çiğnenemez ilkeleriyle büyötmüştü. Yine de Jake Linley’in varlığına katlanmak onun için çok fazlaydı. “Çünkü yalnız olmak istiyorum.”

Linley ona bakmak için başını biraz eğdi. “Kendini rahatsız mı hissediyorsun?” diye sordu. “Eğer öyleyse...”

Lydia hor gören bir sesle kesti. “Lütfen benim sağlığıma herhangi bir ilgi göstermek için uğraşmayın. Ben çok daha iyisini biliyorum.”

Jake Linley solgun ışığın altından çıkıp yavaşça ona yaklaştı. Bir adamın böyle hainken yine de bu kadar yakışıklı olması adaletsizlikti. O yarı saydam gri gözlerini belirginleştiren gri ipek kravatıyla, sade tasarlanmış siyah beyaz bir elbise giymişti. Kusursuz bedenine uydurulmuş giysiler onun kaslı ve güçlü bedenini zarafetle ortaya çıkarmıştı. Ama her zaman olduğu gibi sanki o rahatsız eden ve kısıtlayıcı giysileri çekiştirmiş gibi bir parça dağınık görünüyordu. Kolay fark edilmeyen düzensizliğin işaretleri olan boyun bağını ve yeleşini düzeltmek için bir kadın adeta yalvarırdı. Bunlar bir kadının kocasına yapacağı samimi jestlerdi.

“Neden ilgimin yanlış olduğunu düşündün?” diye sordu Linley.

Dargınlık (ve hatta daha ağırlı tanımlanamaz bir duygu) Lydia’nın midesinde düğümlenmelere neden oldu. “Çünkü Lord Wray’ı, onun için yeterince iyi olmadığımı ikna etmeye ve böylece bana teklif etmesini önlemeye çalıştın.”

Linley gözlerini kıstı. “Sana söylediği bu mu?”

“Tam olarak bu kelimelerle değil. Ama benimle evlenmemesini tavsiye ettin bu yüzden seni asla affetmeyeceğim.”

Linley oldukça endişe verici bir iç çekti ve eski taşlardan yapılmış

AGAINST THE ODDS

zemine baktı. O hiç cevabı olmayan karmaşık bir problemi düşünür gibiydi. Lydia da negatif sayıların kareköklerinin olmadığını fark ettiği ilk anda böyle hissetmişti.

“Sen haklısın,” Linley sıkıntılı bir şekilde itiraf etti. “Wray’e seninle evlenmemesini tavsiye ettim.”

“Neden?”

“Şimdi bir önemi var mı? Wray benim tavsiyemi dinlemedi, sen onun bağlılığını kabul ettin ve bu konu yaklaşık otuz sekiz saat sonra kapanacak.”

Lydia aniden keskin bir ilgiyle ona baktı. “Saatleri saymak öyle mi?”

Linley gerçekten ona yöneltilmemiş bu vuruşla bir adım geri çekildi. Sanki hayati bir sırta fazlasıyla yakın vurmuş gibi gözleri güvensiz kıvılcımlar saçtı. “Mahremiyetiniz için sizden ayrılacağım, Bayan Craven. Yalnızlığınızı engellediğim için beni affedin.”

O dönüp giderken Lydia kızgınca baktı. “Bunun için özür dileyeceksin ama Lord Wray’a söylediklerin için özür dilemeyeceksin değil mi?”

Linley bir an için durakladı. “Bu doğru,” dedi Lydia’ya bakmadan ve adımları merdivene yöneldi.

Lydia en uzak bölmeye uzun adımlarla yürüdü ve gıcırdayan sandalyeye kendini bıraktı. İpek el çantasını masanın üzerine fırlattı. Hayal kırıklığıyla inledi ve başını ellerine dayadı. Yakında gelin olacak birinin bu şekilde hissetmemesi gerekirdi. Kafası karışık, endişeli ve kızgın. Mutlu olmalıydı, kafası hayallerle dolu olmalıydı. Okumuş olduğu bütün romanlarda bir kızın düğün günü yaşamının en harika günüydü. Eğer bu doğru olsaydı bile yine herkesten farklı düşüncede olurdu. Çünkü hiçbir şekilde bunu dört gözle beklemiyordu.

AGAINST THE ODDS

Daima herkes gibi olmayı ciddi şekilde istemişti. Hep arkadaşlarını taklit etmeye çalışmıştı ve erkek kardeşleriyle askercilik oynamayı, ağaçlara tırmanmayı daha fazla tercih ettiği halde bebeklerle ve evde oynanan oyunlarla ilgileniyor görünmüştü. Sonra kuzenleri moda, romantik entrika ve diğer kızca eğlencelere yoğunlaşırken, Lydia matematik ve bilimin büyüleyici dünyasına çekilmişti. Ailesi onu nasıl olursa olsun çok sevmiş ve korumuştur ama onlar Lydia'nın - tuhaf - geleneklere aykırı ve kadınsı olmadığını ima eden fısıltılara ve küçültücü dedikodulara kalkan olamamışlardı.

Şimdi mükemmel bir av olduğu her yerde kabul edilen ve hatta ilgisini paylaştığı bir adamı bulmuştu. Lord Wray'le evlendiğinde sonunda bir yere ait olacaktı. Kalabalığın dışında durmak yerine onun parçası olacaktı ve bu onu rahatlatacaktı.

O zaman neden mutlu değildi?

Lydia sessiz endişesiyle ağrıyan şakaklarını ovdu. Jake Linley'in neden olduğu özlemin ve hayal kırıklığının tarif edilemez ıstırabından uzaklaşmasına yardım edebilecek, anlayışlı ve akıllı biriyle konuşmaya ihtiyacı vardı. Babası. Bu düşünce onu hafifletti. Evet, gecenin sonunda babasını bulacaktı. O babasına daima her şeyini anlatabilmişti ve o kelimeleri dobra dobra kullanmasına rağmen onun tavsiyeleri her zaman güvenilirirdi.

Biraz daha iyi olduğunu hissedince küçük çantasından bir tomar kâğıt ve kalem çıkarıp masaya yerleştirdi. Daha önce karaladığı kâğıdın bir tarafına uzun sayı dizisini yazmaya başladığında adım seslerini duydu.

Yukarı baktı ve Linley'i fark edince suratını astı. "Neden hala buradasın?"

AGAINST THE ODDS

“Kapı kilitli,” diye sertçe söyledi Linley.

“Dış kapı mı? Ama bu imkansız dışarıdan engellenmiş olmalı.”

“Evet öyle. Tüm ağırlığımla ittim ama lanet şey ödün vermedi.”

“İkinci odada uşağın kilerine çıkan başka bir kapı var. Oradan çıkabilirsin,” diye bilgilendirdi.

“Zaten denedim. O da kilitli.”

Lydia çatık kaşlarla çenesini elinin üzerine koydu. “Dış kapıyı kim kilitlesin ve niye? Bir kaza olmuş olmalı. Bizim burada beraber kilitli kalmamız için kimsenin bir nedeni olamaz... eğer öyle değilse...”

“Ne?”

“Eugenia King olabilir,” dedi Lydia hiddetle. “O Lord Wray’i istemişti. Lord Wray’i elde etmede başarılı olduğumdan beri benden intikam almak istiyor. Oh, o senin gibi bir hovarda tarafından beni riske atmayı tasarlayarak bir skandala sebep olmaktan hoşlanacaktır ama düğünümün iki gün önce değil.” Başka bir düşünce aklına gelince keskin bakışlarla Linley’e baktı. “Belki de bunu sen düzenledin. Bu Wray’le düğünümü engellemek için planının bir parçası olabilirdi.”

“Tanrı aşkına,” diye öfkeyle söylendi Linley. “Mahzene ilk gelen benim hatırladın mı? Senin buraya geleceğine dair hiçbir fikrim yoktu. Ve senin kontla evlenip evlenmediğinle hiç ilgilenmiyorum. Ben sadece o sorduğu için düşüncemi söyledim.”

Lydia kalemini masaya bıraktı ve onunla yüzleşmek için sandalyesinde döndü. Öfkesi ona cevap verirken taşı. “Görünen o ki büyük bir coşkuyla söylemişsin. Şüphesiz benim hakkımda aşağılayıcı yorumlar yapmana fırsat doğduğu için tamamen mutlu olmuştundur.”

“Senin hakkında aşağılayıcı yorumlar yapmadım. Söylediğim

AGAINST THE ODDS

sadece...” Linley aniden ağzını kapattı.

“Ne?” Lydia masanın pürüzlü yüzeyinde yumruğunu sıkarken onu zorladı.

Linley’in bakışları onunkileri ararken sessizlik o kadar yoğun ve samimiydi ki Lydia zorlukla nefes alabildi. İlk defa Lydia ve Linley diledikleri her ne ise söyleme ve yapma özgürlüğüne sahipti ve bu durum patlayıcı bir etki yaptı.

Uzun bir duraklamadan sonra Linley yumuşak bir şekilde sordu. “Ne düşündüğümü neden umursuyorsun?”

Kapana kısılan Lydia kalktı ve yerden tavana kadar uzana rafların önüne yöneldi. Parmağı balmumuyla mühürlenmiş şişe mantarlarının bir sırasına rastladı ve parmağının ucunda biriken gri toza baktı. “Sanırım bir bulmacayı çözmek için uğraşmaktan kendimi alamıyorum,” dedi sonunda. “Ve ben asla seninle benim aramızdaki anlaşmazlığın kaynağını çözemedim. Bizim hiç iyi anlaşılmadığımız herkes için açık. Ailemin kökeninden dolayı mı? Babamın gayri meşru doğduğu gerçek ve kumar oynanan kulübü...”

“Hayır,” dedi Linley çabucak. “Ben bunu asla ona veya aileme karşı kullanmam. Benim hiç bir şeyim yok ama babana ve yaptıklarına hayranım. Benim ailemin kökeni seninkinden iyi değil. Herkesin bildiği gibi Linley’ler asil kanlardan oluşan bir aile değil.” Devam etmeden önce gizemli bir şekilde gülümsedi. “Babanı saymama rağmen onun otoriter ve istediğini yaptıran biri olduğunu inkâr edemem. İstediklerini alması için hiçbir şey onu durdurmayacak ve o bu gidişle tesadüfen Karun kadar zengin de olur. Başka bir ifadeyle Craven son derece kötü bir kayınpeder olur. Wray onun tarafından tamamen sindirildi. Baban çalınan ezgi ne olursa olsun onunla dans etmek için tereddüt etmeyecek ... ve bir evliliğe müdahale edilmesine

AGAINST THE ODDS

izin verecek türde biri de değil.”

“Babamın onu korkutmasına izin vermeyeceğim,” dedi savunur bir şekilde.

Linley masanın kenarına oturdu ve bir ayağını tembelce sallarken alaycı bir homurdanmayla cevap verdi. “Kocanın senin koruman olmadan Craven’da ayakta kalabilmesi için testislere ihtiyacı var ve Wray onlara sahip değil. Er geç Wray bunun için sana kızacak, neredeyse senin ona kızacak olduğun kadar.”

Lydia ona aksini iddia edebilmek için neredeyse her şeyi yapacaktı. “Bir adam değişebilir.”

“O değişse bile diğer gerçek değişmeyecek.”

“Hangi diğer gerçek?”

Belirsiz lamba ışığı antika altın gibi onun dağınık saçlarında ve düzgün tıraşlı cildinde parladı. “Siz birbirinizi sevmiyorsunuz.”

Lydia konuşmadı. Linley ona yaklaşırken nabızı çılgınca yarıştı. Omuzlarında şarap raflarını hissedip şişelerin şingırdadığını duyuncaya kadar ondan geriye giderek uzaklaştığının farkına varmadı.

Linley yaklaşarak elleriyle onun her iki yanından rafları destekledi. Parmakları şişeleri tutmak için yapılmış demir düzeneğin etrafında kıvrıldı. Lydia’nın önünde yükselen vücudu çok fazla yakın duruyordu. Lydia’nın burun delikleri ılık ve tuzlu erkeksi tenini kaplayan sabunun tazeliğiyle ve güzel kokusuyla doldu. Derin bir nefes almayı denedi ve bir daha. Ama her nasılda ciğerleri gerektiği gibi çalışmıyordu.

Ne kadar garip, şimdiye kadar onun bu kadar büyük olduğunu hiç fark etmemişti. Lydia’nın boyu ortalamanın üzerindeydi ama kafası ancak hafif lamba ışığının belirginleştirdiği omuzlarına geliyordu.

AGAINST THE ODDS

Linley parmaklarını demirlerin üstünde esnetti. “Seninle sadece bir gece geçirmek için ruhunu satacak bir erkekle evlenmelisin.”

“Wray’in benim hakkımda böyle hissetmediğini ne biliyorsun,” diye fısıldadı Lydia.

“Çünkü eğer böyle hissetseydi, şimdi böyle lanet bir masum olmayacaktın.” Burnunun ve elmacık kemiklerinin üstüne bir kızarıklık yayıldı. “Eğer sen benim olsaydın bütün bu aylar boyunca asla bekleyemezdim ve...”

Linley cümlesini kesti ve duyulabilir bir şekilde yutkundu. Sıcak nefesi ışığın altındaki Lydia’nın dudaklarına çarptı. Linley ona daha fazla yaklaşırken Lydia neredeyse vücudundan yayılan hayvansı sıcaklığı hissetti.

Linley’in onu öpeceğini anlayınca düşünceleri vahşice dağıldı. İtinayla ve destekleyerek tutan ellerinin sıcaklığını başının arkasında hissetti. Linley yüzünü her şey bulanıklaşınca kadar onunkine yaklaştırdı Lydia gözlerini kapattı. Ağzının köşesinde kadifemsi bir dokunuş hissetti. Alt dudağının savunmasız merkezinde başka bir tane... dudaklarıyla yavaş yavaş Lydia’nın dudaklarını okşadı ve sonunda ıslak bir sahiplikle onları tamamen ele geçirdi. Aniden Lydia geçen noeldeki gibi kendini sarhoş hissetti. Geçen noelde iki büyük fincan romlu panch içmiş ve o hoş akşamın kalanını dizleri titreyerek sisler içinde geçirmişti.

Lydia baş dönmesiyle sallanınca Linley onu hemen yakaladı ve vücudunun sert uzunluğuna doğru bastırdı. Onu daha derin öptü ve dudaklarını bastırıp Lydia’nın dudaklarını ayırdığında hızlı ve nazik darbelerle onu tadabildi. Aldığı zevk Lydia’yı sarstı. Linley’in kaygan ve sıcak dilini karşılamak için ağzını ateşli bir şekilde açtı. Linley onun için kıvranan diline diliyle dokundu. Lydia parmaklarını onun kalın saçlarına

AGAINST THE ODDS

kaydırdı ve başını sertçe kendisine çekti ve boğazının derinliklerinden yumuşak bir inleme geldi.

Linley aniden dudaklarını onunkinden ayırdı ve zorlukla derin derin nefes aldı. “Lanet olsun. Bunu yapmamalıyım. Üzgünüm.” Başparmağıyla Lydia’nın alt dudağının yumuşak hatları üzerinden geçti ve şaşırtan bir özlem ateşiyle baktı. “Üzgünüm,” diye tekrarladı. “Gitmene izin vereceğim. Ben...” kollarını gevşetti ama onları Lydia’dan uzaklaştırması mümkün olmadı. “Tanrım, Lydia,” diye boğuk bir sesle fısıldadı ve başını tekrar Lydia’nın dudaklarına eğdi.

Dudakları kontrol edilemez bir güçle Lydia’nın dudaklarını kavradı ve onun çaresiz yanıtının zevkini çıkardı. Lydia onun ellerinin vücudundaki yolculuğunu hissetti. Biri göğsünün yuvarlak ağırlığının altında geziniyor, diğeri Lydia’nın kalçasını hafifçe kaldırarak kendisine doğru hafifçe bastırıyordu. Parmaklarının sıcaklığı korsesinin kalın ipeğini geçerek tenini okşadı. Başparmağıyla göğsünün sertleşen ucuna dokundu ve çevresinde tembelce daireler çizdi. Onu tekrar tekrar şiddetle öperken Lydia’yı korkutan bir ihtiyacın kilidi açıldı.

Alçak bir iniltiyle, Lydia kendini ondan uzağa doğru koparak uzaklaştı ve bir şekilde şarap masasına ilerledi. Sandalyeye sertçe oturdu. Derin derin nefes alırken nemli avuçlarını sandalyenin eski yüzeyine bastırdı.

Jake şarap raflarının önüne kaldı ve alnını rafa yaslayarak kendine gelmeye çalıştı. Sonunda geri adım attı ve elini saçlarının içinden hoyratça geçirdi. Lydia onun parmaklarının titrediğini gördü ve nefesindeki derin ürpertiye duydu. “Buradan çıkmalıyım,” dedi kaba bir şekilde. “Seninle yalnız kalmamalıyım.”

AGAINST THE ODDS

Lydia konuşmayı denemeden önce kalp atışlarının yavaşlamasını bekledi. “Linley... Jake... sen ne çeşit bir oyun oynuyorsun?”

“Bu bir oyun değil.” Soluk gözleriyle dosdoğru ona baktı. “Seni ilk gördüğüm andan beri istedim.”

“Ama bu doğru olamaz. Benimle hiçbir ilgin olmadığını birine söylerken kulak misafiri oldum.”

“Ne zaman?”

“Karşılaştığımız ilk gün. Sen ayak bileğimi sarmıştın.”

“Sen sadece on altı yaşındaydın,” diye alaylı bir şekilde cevapladı. “Seni istediğimi itiraf etmiş olsaydım ahlaksız yaşlı bir zampara gibi görünmüş olacaktım.”

“Nişanlandığım gece beni öptüğün zaman... seni cezp ettiğim için miydi?”

“Başka ne için öpmüş olacaktım ki?”

Lydia’nın hatırladıklarıyla yanakları yandı. “Sadece beni utandırmaya çalıştığını düşündüm.”

“Sen ne düşün...” Jake inanmaz bakışlarla başladı sonra aniden bitirdi. “Lanet olsun. İki gün içinde evleneceksin. Şimdi tartışacak herhangi bir nokta var mı?”

Lydia hiç sahip olmadığı bir şeyi kaybetmiş gibi kızgın, oldukça umutsuz ve çok garip hissetti. Her nasılsa bir şey onu kandırmış gibiydi. “Haklısın,” diyerek kabul etti. “Şimdi tartışılacak hiçbir mesele yok. Hiçbir şey Lord Wray’le evlenmem konusunda fikrimi değiştirmem için beni zorlayamaz.”

Jake sessizleşti, gözleri gölgelendi ve belirsizce somurttu.

“Wray ve ben her şekilde uyuşuyoruz,” dedi Lydia, bu noktayı

AGAINST THE ODDS

vurgulama ihtiyacı hissederek. “Bir kere Pratik Bilimin Günlüğü için yaptığım araştırmayı okuyan tek adam...”

“Ben okudum,” diye sözünü kesti Jake.

“Okudun mu?”

Linley onun şaşkınlığını görünce birazcık gülümsedi. “Sadece ilk bölümü.”

“Peki ne düşündün?”

“Eşitlik hakkındaki bölümü okurken uykum geldiğini hissettim ve tetrahydryayı parçalara ayırdım.”

“Tetrahedra,” Lydia küçük bir gülümsemeyle yanlısını düzeltti. Çalışmasının bir matematikçiden başka herkes için gerçekten sıkıcı olduğunu biliyordu. “İyi, gecenin geri kalanını iyi geçirmeni sağladığımı umarım.”

“Evet, sağladın.”

Lydia saf bir sevinçle güldü ve beklenmedik bir anda bakışları kenetlendi. Lydia sandalyenin arkasına yavaşça yaslandı. “Eğer matematiği sevmiyorsan ne yapmayı seversin?”

“Alabalık avlamak, kahve evinde gazeteleri okumak, şafakta Londra sokaklarında yürümek.” Sabit bakışları Lydia’nın dudaklarına kaydı. “Şarap mahzenlerinde öpüşmek.”

Lydia’nın cevabı yaramaz bir ifadeyle gülümsemek oldu.

“Peki sen başka neler yapmaktan hoşlanırsın?” diye sordu Jake.

“Bilardo, mimarlık ve berbat olduğumu düşünsem de sulu boya resim. Birde kart oyunlarını severim ama sadece babamla. Beni şimdiye kadar yenebilen tek kişi o.” Ve birde şarap mahzenlerinde öpüşmek diye düşündü alaycı bir şekilde. Masanın yanındaki çekmeceli dolabı iyice

AGAINST THE ODDS

araştırdı. Bir tirbuşon, bir balmumu kazıyıcı ve bir çift bardak ortaya çıkardı. “Senin beğeneceğin başka bir şey biliyorum.” dedi Lydia, Jake’in yanındaki rafı boş bardakla gösterdi. “Sağ tarafındaki alt rafa bak. Altın ve yeşil etiketli şişe. Bir d’Yquem Saturne... şimdiye kadar tattığın en güzel Portekiz şarabı.”

Jake şişeye uzanmak için eğildiğinde Lydia’ya şüpheli bir bakış gönderdi.

“Kim bilir burada daha ne kadar kapalı kalacağız. Eninde sonunda uşak daha çok şarap almak için gelecek ama bu arada biz de bu durumdan en iyi şekilde faydalanabiliriz.”

Jake raftan şişeyi çekti ve masaya getirdi. Ustalıkla şişe mantarının mührünü kazıdı ve sonra tirbuşonu almak için uzandı. Lydia ellerinin hareketlerinden büyüleniyordu. Şişe mantarında metal helezonu çevirmesi ve şişenin boğazından mantarı çıkarması zarif ve becerikliydı. Lydia büyük elleriyle nazik bir ustalıkla yüzünü ve göğüslerini okşadığı anı hatırladı ve midesinin altında zevkin keskin acısını hissetti.

Yoğun morumsu-kırmızı sıvıyı iki bardağa döktükten sonra Jake birini ona verirken parmaklarının onunkilere değmemesi için özel bir çaba sarf ediyor gibiydi. “Düğününe,” dedi Jake kaba bir şekilde ve bardaklarını birbirlerine değdirdiler. Lydia içerken nadide şarabın heyecan verici lezzeti dilinin üzerinde yuvarlandı ve yumuşakça boğazından aşağı kaydı.

Lydia sandalyesinde oturmaya devam ederken, Jake ceketini çıkardı ve masanın kenarına dayandı. Lydia’nın küçük çantasının yanına bıraktığı üzerinde matematik sembolleri olan kâğıda baktı. “Ne üzerine çalışıyorsun?”

“Bir olasılık analizi makinesi için formül kümesi geliştiriyorum.

AGAINST THE ODDS

Londra Mekanik Müzesi'nden bazı arkadaşlar bunu tasarlıyor ve beni işbirliğine davet ettiler.”

“Bu makineyle ne yapardın?”

“Şans oyunlarının sonuçlarını hesaplamak için hatta askeri ve ekonomik strateji gibi daha ciddi maksatlarla da kullanılabilir.” Lydia onun dikkatle dinlediğini görünce konuya ısındı. “Arkadaşlarım – benden çok daha mekaniğe eğilimlidirler – sayıları ve simgeleri temsil etmesi için pirinç dişler kullanılan bir sistem buldu. Tabi bu asla inşa edilemeyecek. Çünkü bu makine geliştirilmiş parçaların binlercesini gerektirdiği gibi büyüklüğü tam bu bina kadar olacaktır.”

Jake bu delice fikir yüzünden çok eğleniyor gibi göründü. “Bütün bu iş varsayımsal bir makine için mi?”

“Benimle alay mı ediyorsun?” Lydia kaşlarını kaldırarak sordu.

Jake gülümsemeye devam ederken başını iki yana salladı. “Ne olağanüstü bir beyne sahipsin.” Yorum hiçte alaylı bir sesle yapılmamıştı. Aslında onun yüz ifadesinde hayranlık vardı.

Lydia onun gerilen pantolonunun altındaki kaslı uyluklarının görüntüsünü görmezden gelmeye çalışarak şarabını yudumladı. O görkemli erkeksi bir yaratık ve gözlerinde ruh yorgunluğu taşıyan bir hovardaydı. Lydia onun uylukları arasındaki davetkâr boşluğa yaslanıp durabilirdi ve hiç çaba sarf etmeden Jake'in başını kendisine çekebilirdi. Onu tekrar öpmek, lezzetli ağzını keşfetmek ve Jake'in ellerini tekrar vücudunda hissetmek istedi. Bunun yerine olduğu yerde kaldı ve çatık kaşlarla ona doğru baktı. Ona karşı kaç kadının aynı çekimi hissettiğine dair tahminde bulunmaktan kendini alamadı.

“Ne düşünüyorsun,” diye sordu Jake.

AGAINST THE ODDS

“Herkesin dediği gibi senin bir hovarda olup olmadığını merak ediyorum.”

Jake soruyu dikkatli bir şekilde düşündü. “Ben bir kusursuzluk örneği değilim,” diye itiraf etti.

“Kadınları baştan çıkardığın için kötü bir şöhrete sahipsin.”

Jake’in yüzü esrarlıydı ama yorumlarıyla onu rahatsız ettiğini hissetti. Uzun bir süre sessiz kaldığı için Lydia onun cevap vermeyeceğini düşündü. Yine de Jake Lydia’nın sabit bakışlarını karşılamak için kendini zorladı ve sert bir şekilde konuştu.

“Ben asla herhangi birisini baştan çıkarmadım. Ve ben asla mesleki ilgimi isteyen biriyle uyumadım. Ama bazen bana teklif edileni alırım.”

Mahzenin serin karanlık içi onları bir koza gibi çevreledi ve evlenmemiş bir kızla aşağılık bir hovardanın yakışsız konuları konuşmadığı dış dünyadan soyutladı.

Lydia yıllarca onu büyülemiş ve rahatsız etmiş bu adamla mahrem konuşmalar yapmak için başka bir şansa asla sahip olamayacağını anladı.

“Neden?” diye sordu yumuşak bir şekilde. “Kendini yalnız mı hissediyorsun?”

Jake kafasını salladı. “Hayır, yalnızlık değil. Daha çok bir ihtiyaç... arınmak için.”

“Neyden arınmak için?”

Jake konuyu kolayca saptırabilirdi. Bunun yerine durgun ve umutsuz gözlerle ona baktı. “Alçak gönüllü olmadan söyleyebilirim, yaptığım işte çok iyiyim ama benim mesleğimde ölüm ve acıyla karşılaşmak kaçınılmazdır. Ölümcül bir yara veya iyileştirilemez bir hastalığa sahip birine yardım etmeyi denemek, karısını kurtarmam için bana yalvaran bir koca veya

AGAINST THE ODDS

babasının ölmesine izin vermememi rica eden çocuk. Böyle zamanlarda dünya cehennem gibidir. Bazen çok gayret etmeme rağmen başarısız olurum. Bu durumun neden olduğuna dair bir açıklama yapmak için, karşımdakini rahatlatmak için doğru kelimeleri bulmaya çalışırım... ama doğru hiçbir kelime yoktur.” Jake yüzünü kısmen başka tarafa çevirdi ama Lydia onun bronzlaşmış yanaklarının belli belirsiz kızardığını gördü. “Benim ilgim altında ölen her hastanın yüzünü hatırlarım. Ve onlar hakkında düşünmeyi durduramadığım gecelerde bir şeye ihtiyaç duyarım... birisine... unutmak için bana yardım edecek birisine. En azından bir süre için.” Jake güvensiz bir şekilde Lydia baktı. “Son zamanlarda o kadar iyi işe yaramadı.”

Lydia onun böyle çiğ bir dürüstlikle konuşacağını hayal etmemişti. O her zaman dayanıklı ve kendine sonsuz güveni olan biri gibi görünmüştü.

“Eğer mutsuz olmana neden oluyorsa neden doktorluk yapmaya devam ediyorsun?” diye sordu Lydia.

Jake’in boğazı kahkaha atmasıyla gerildi. “Çünkü bütün ihtimallere rağmen kurtulması için birine yardım ettiğim ve doğru işler yaptığım günler var. Ve bazen bir bebek dünyaya getirmek için çağrılırım ve ellerimdeki yeni yaşama baktığımda umutla dolarım.” Jake başını salladı ve duvara baktı. Sanki aklı uzaklarda gibiydi. “Ben mucizeleri gördüm. Arada bir Tanrı ona en çok ihtiyaç duyan insanlara gülümser ve onlar en büyük hediye alırlar... hayatta ikinci bir şans. Ve sonra doktor olduğum için tanrıya şükrederim ve başka bir şey asla olamayacağımı anlarım.”

Lydia kalbi tuhaf tatlı bir acıyla sözleşmiş gibi görünürken, üzgün bir ifadeyle ona baktı.

Oh,hayır, o panik ve kargaşayla karışan beyniyle düşündü.

AGAINST THE ODDS

Bir kızgınlık anında sürekli böbürlendiği kayıtsızlığı parçalanmıştı. Yıllardır tanıdığı bir adama aşık olduğundan korktu... aşina olduğu ama çok fazla yabancı olan bir adama.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

L Lydia usulca “Jake” dedi. “Senden bir iyilik isteyeceğim.”

Genç adam bakışlarını ona doğru kaldırdı. “Söyle.”

“Bana kendin hakkında en kötü şeyi söyle. Dürüst olup, en kötü günahını itiraf et. Kendi vicdanınla hesaplaşır gibi.”

Genç adam içtenlikle alçak bir sesle güldü. “Bu yeterince kolay bir şey ama seninkileri duymadan kendi günahlarımı itiraf etmeyeceğim.”

“Pekala.” Dedi, genç kız.

Jake bir yudum şarap içti. Gözlerini kısarak bardağının kenarından ona anlamlı bir bakış attı. “Önce sen.”

Lydia, sandalyenin ucuna doğru oturdu ve dizlerini birleştirdi, iki eliyle bardağını kavrayıp, kararlı bir şekilde başını salladı. “Öncelikle ben sosyal değilim, küçük sohbetlerden hoşlanmam, flört etmek konusunda feciyim ve dans etmeyi sevmem.”

“Wray’le bile mi?”

Lydia, zoraki bir gülümsemeyle başını salladı.

“Belki de doğru bir dans partneri bulamamışsındır,” dedi Jake yumuşak bir şekilde.

AGAINST THE ODDS

Genç kızın nefesi, birbirleriyle bakışirlarken değişti. “Neden beni hiç dansa kaldırmadın?”

“Topluluk içinde sana o kadar yakinken kendime güvenemedim.”

Lydia’nın bütün yüzü kızardı. Şaraptan kocaman bir yudum aldı. Kendisini, daha önce ne anlattığını hatırlamaya yoğunlaştırdı. “Daha büyük hatalar... şey, insanlarla birlikteyken çok sabırsızım, hareketsizlikten nefret ederim, biraz ukalayım...”

“Hayır,” diye açık bir şaşkınlıkla mırıldandı Jake.

Onun bu muzip tepkisine karşılık, “Oh, evet “ diyerek hüzünle gülümsedi Lydia. “Daima en iyisini bildiğimi düşünürüm, elimde değil. Ve yanıldığımı itiraf etmekten nefret ederim. Ailemin iddiası, bir sokak lambasıyla bile tartışabileceğim yönünde.”

Jake sırtıttı. “Ben iradeli kadınları severim.”

“Ya inatçı ve mantıksız olanları?” Dedi kendi kendini küçümseyen bir gülümsemeyle.

“Özellikle senin kadar güzel olanları.”

Jake şarabını bitirip, bardağını yanına koydu. Bu iltifat Lydia’da hoş bir dalgalanma yarattı.

“İdeaya girmekten hoşlanır mısın?”

“Hayır. Ama daha sonra uzlaşmaktan hoşlanırım.”

Jake’in bakışları, onun üzerinde gezindi

“Artık sıra bende. Biz zaten benim skandallarla dolu geçmişim hakkında konuşuyorduk. Bende hırs noksanlığı olduğunu itiraf etmeliyim. Hayatımı mümkün olduğu kadar basit tutmayı tercih ederim. Çok az şeye ihtiyacım var. Şehirde bir ev, iyi bir at, ara sıra yurt dışına bir yolculuk...”

Lydia, kavramakta zorlandı. Görünüşe göre sınırsız bir başarı ve

AGAINST THE ODDS

zafer kazanma arzusunda olan sevgili babasından ne kadar farklıydı. Yeteneklerinden hoşnut biri olmak, bir kusur muydu yoksa bir erdem mi?

“Büyük bir mirasa konarsan?” diye sordu Lydia. “Gerçekten hepsini dağıtır mısın?”

“Bulduğum ilk hayır kurumuna veya hastaneye,” dedi heyecansız bir sesle.

“Oh!” Lydia’nın kaşları çatıldı. Eteğini dizlerine doğru pile olacak şekilde katladı. “Bir mirasçıyla evlenmen bu sorunun dışında kalır sanırım.”

“Evet.”

Lydia, kaşlarını çatmaya devam etti. “Para için evlenmek ne feci bir hata. Bir sürü hizmetçiye sahip olmak, güzel eşyalar, büyük bir mülk...”

“Bunlar benim isteklerim değil. Londra’daki herkesin beni lanet bir servet avcısı gibi görmesindense, kendimi asmayı tercih ederim.”

“Doğru olmasa bile mi?”

“Doğru olup olmama meselesi değil. Mesele herkesin ne söylediği.”

Lydia, bardağını kenara koyarken mırıldandı. “O zaman günahlar listene kibri de eklemeliyiz.”

“Şüphesiz,” derken, genç adamın bakışları cüretkârdı. Lydia dilini tutmak için kendisiyle yaptığı savaşı kazandığında, Jake gülümsedi ve devam etti.

“Senin aksine ben aktivitesiz keyiflerden büyük bir zevk alırım. Hastalarımı görmek için Londra da koşturduğum yoğun bir haftanın sonunda, saatlerce tembellik etmekten hoşlanırım; konuşmaktan, içki içmekten ve sevişmekten...” Dürüstçe eklemekten önce biraz durakladı. “Özellikle de sonuncusundan.”

Lydia’nın beyni aniden beliren bulanık bir görüntüyle büyüldü.

AGAINST THE ODDS

Onun esmer vücudunu, kar gibi beyaz çarşafların üzerinde yayılmış olarak hayal etti. ‘Sevgili Tanrım! Onunla saatlerce sevişmek nasıl olurdu?’

“Kuşkusuz senin için bir kadın bulmak kolaydır... şey için...” yüzü kızarınca durakladı.

Jake anlaşılmaz bir yüz ifadesiyle, “Genellikle,” dedi.

“Hiç aşık oldun mu?”

“Bir kez.”

Lydia kıskançlıkla içinde bir acı hissetti. “Duygularını ona söyledin mi?”

Jake hayır anlamında başını salladı.

Lydia’nın dudakları başka bir soru için aralanırken, aslında cevabı bilmek istemediğini fark etti.

“Onu hala seviyor musun?”

Jake başını sallayarak sözsüz olarak kabul etti.

Lydia birden kendisini mutsuz hissetti. Böyle hissetmeye hakkı vardı. Jake bir söz vermemişti veya aşkı için yemin de etmemişti. O sadece genç kızı istediğini söylemişti. Ve Lydia, deneyimi olmamasına rağmen, aşk ve şehvetin farklı şeyler olduğunu anlıyordu.

Sersemlemiş bir şekilde,

“Tanıdığım biri mi?” diye sordu. “Başka biriyle mi evlendi?”

Jake, büyüyen sessizliğin içinde ona baktı. Geniş bedeni gözle görünür bir şekilde gergindi. Hissettiği enerji ona doğru akarken, en sonunda bütün kısıtlamalardan kurtuldu.

Oh, Lydia’ya bakış şekli... Gölgelemin arasındaki yüzünde bir sıcaklık, gözlerinde bir ışık vardı. Genç kız Jake’in sadece onu arzuladığına hayatı üzerine yemin edebilirdi.

AGAINST THE ODDS

“Henüz evlenmedi dedi boğuk bir sesle.”

Lydia’nın kalbi neredeyse korkunç bir şekilde kaburgalarına doğru atmaya başladı.

“Kim o, Jake,” diye fısıldadı.

Jake, onu, sabırsızlıkla kendi vücuduna doğru çekme isteğine direndi, durdu ve yumuşak bir inilti koydu.

“Kim olduğunu düşünüyorsun?” dedi onu biraz sarsarak. Ve ağzı onun kini ele geçirdi.

Jake onu öptüğünde aklının son kırıntılarını da yitirdi. Elleri bütün vücudunda gezinirken, onu kendine daha sert daha sıkı bir şekilde çekti.

“Huysuzluğuna ve berbat mantığına tapıyorum,” dedi. Dudakları önce yanaklarına, çenesine ve sonra da boynuna doğru ilerlerken. “Zehir gibi akıllı olmanı seviyorum ve her kesin bunu bilmesi beni korkutmuyor. Yeşil gözlerini seviyorum. Aileni de seviyorum. Benim güzel Lydia’m.”

“Sen aptalsın,” dedi Lydia

çılgınca olduğunu fark etti ve gülmeye başladı. başını sallarken, gözyaşları dudaklarına döküldü. Hiç bu kadar sinirleri bozulmamıştı. “Bunu bana söylemek için evlenmeme otuz sekiz saat kalmasını mı bekledin?”

“Otuz altı buçuk saat.”

Lydia, aniden durumun ne kadar çılgınca olduğunu fark etti ve gülmeye başladı.

“Ben de seni seviyorum,” dedi.

Kendini tuhaf hissediyordu. Jake, onu hırsıyla öperken, vücudunun ısındığını ve ihtiyaçla acı çektiğini hissetti. Elini genç adamın yanağına koyduğunda, parmak uçlarında, yeni tıraş edilmiş sakalının sertliğini duyumsadı.

AGAINST THE ODDS

“Benim için küçümsemeden başka bir şey hissettiğini asla belli etmedin.”

“Seni asla küçümsemedim.”

“Sen tam bir şeytansın ve bunu da biliyorsun.”

Jake, bir parça pişmanlıkla, genç kızın yüzüne baktı. “Sana sahip olmak için hiç şansım olmadığını biliyordum. Bu da beni biraz alıngan yaptı.”

“Alıngan...” Lydia söylendiğinde, Jake bir kez daha onu öpmeye başladı. Tutku bir yangın gibi aralarında süratle alevlendi. Lydia, nefes nefese onu isteğini anladı ve keşiflerine izin verdi. Ona sataşan Jake’in dilinde, içtiği şarabın lezzetli tadını alıyordu. Genç adamın titremesini hissetti ve farkına vardı ki, o da Lydia’yı en az onun Jake’i istediği kadar arzuluyordu.

Aniden öpüşme bitti. Jake onu kollarının arasından uzaklaştırdı. Fiziksel yakınlık ölümcül bir tehlike oluşturuyordu. Lydia, yavaşça onun bileklerini kavradı.

“Neden birlikte olmamızın bu kadar imkânsız olduğunu düşündün?”

“Çok açık değil mi? Senden nasıl şu anda yaşadığın hayatın standartlarından daha azına razı olmanı isteyebilirdim? Lady Wray olduğunda her şeye sahip olacaksın ve çocukların asalet unvanı taşıyacak. Ama bir doktor karısı asla bunlara sahip olamaz. Çoğu zaman birilerini tedavi etmek için gece yarısı evden çıkacağım ve gün boyunca da onlarla ilgileniyor olacağım. Bu karışıklık yaratır. Ve bunun da ötesinde zengin biri değilim, olmak istediğim de yok. Geleceğini feda edeceksin ve bundan muhtemelen pişmanlık duyacaksın.”

“Diğer durumda da geleceğimi feda etmiş oluyorum. Ya beni

AGAINST THE ODDS

sevmeyen soylu biriyle evleneceğim ya da seven meslek sahibi bir adamla. Hangisi daha fazla pişmanlığa sebep olur?”

“Bu geceden önce aşksız bir evliliğe itirazın yoktu,” diye alayla söylendi Jake. “Değişen ne?”

“Çünkü ne hissettiğini bilmiyordum. Bana umutlanmak için asla bir sebep vermedin. Ve eğer sana sahip olamıyorsam, Wray’la olmalıyım diye düşündüm.” Avuç içleriyle ıslak gözlerini ovuşturdu. “Sana daima değer verdim. Başka nasıl aramızdaki bu kıvılcımı açıklarsın?”

Genç adam çarpık bir gülümsemeye, “Senin sinirlerini bozabilecek özel bir yeteneğe sahip olduğumu düşündüm.”

Lydia, onu yanaklarından tuttu ve güldü. “Ben seni istiyorum. Ben seni, her şekilde ve daima istiyorum,” dedi aceleyle.

Genç kız sözünü bitirdiğinde, Jake başını salladı. “Daha sonra fikrini değiştirebilirsin. Gerçekten bu riski girmek istiyor musun?”

Lydia, ne bir korkaktı ne de bir aptal. Birlikte olmaları için pek çok engelin varlığını, iki iradeli insanın uzlaşmasının ne kadar güç olduğunu anlıyordu. Ama o bir Craven’dı ve herkesin bildiği gibi Craven’lar bir şeyi isterlerse, onu elde ederlerdi.

“Ben bir kumarbazın kızıyım,” biraz duraklayıp devam etti. “Risk almaktan korkmuyorum.”

Jake hüzünlü bir gülümsemeye ona baktı.

“Bazı önemli tercihleri, insan kalbiyle yapmalı,” dedi Lydia.

Jake, genç kızın ellerini tuttu ve ince parmak uçlarını tek tek öperken, “Buna ne zaman karar verdin,” diye sordu.

Onun öpücükleri yüzünden hissettikleriyle arsızca sırıtan Lydia, “İki dakika önce,” diye cevap verdi.

AGAINST THE ODDS

“Fiziksel arzuların seni etkilemesine izin verme. Güven bana. Tutkuların tatmin olduğu zaman her şeye farklı bir açıdan bakacaksın.”

Lydia, fiziksel arzuyu anlıyordu ama diğeri...

“Tutkuların tatmin olması derken ne demek istiyorsun?”

“Tanrı yardım etsin, sana göstermek istiyorum.”

“Sen benim tutkularımı tatmin et, bunu yapınca fiziksel arzuların ötesinde ne hissettiğimizi birlikte görürüz.”

“Bu duyduğum en kötü fikir.”

Bir parça tatmin çok fazla efor gerektirmemeliydi.

“Bazen midem de bin tane ateş böceği dans ediyormuş gibi hissediyorum.”

Jake karanlık bir ifadeyle, “Bu, kesinlikle daha da kötü,” dedi.

Lydia, ayakları birbirlerine değecek kadar onun yakınına gitti. Yumuşak dudaklarını onun yanaklarında ve çenesinde dolaştırdı. Ellerini omuzlarından sağlam göğüs kafesine doğru okşayarak kaydırды. Ve daha aşağılara indi. Heyecanlanmış ve yüzü kızarmıştı. Onun ağır ve güçlü ereksiyon halini keşfetmişti. Parmaklarıyla bu çıkıntıyı kavrayınca, Jake acıyla inleyip, genç kızın bileklerini yakaladı.

“Tanrım! Hayır. Bekle... Lydia, senin için ölüyorum... çok uzun zamandır ben...”

Genç kızın ellerini kendinden uzaklaştırdı ve onun elbisesinin arkasındaki ipek kumaş kaplı düğmeleri zarif ilmeklerinden ayırmak için el yordamıyla hareket etti.

Lydia korsesinin kaydığını hissetti. Ağır yeşil ipek dirseklerine doğru iniyordu. Jake derin bir nefes alıp ondan ayrıldı ve genç kızı masaya oturttu. Korsesinin önüne elini uzatıp, kadınsı iç çamaşırını zalim bir aşinalıkla

AGAINST THE ODDS

gözler önüne serdi. Kancalarından kurtulmuş korsesi ile öylece oturmak hiçte Lydia'ya göre değildi. Korse ihtiyatsızca yere doğru kayarken, hala vücudunun sıcaklığını taşıyordu. Yumuşak vücudu serbest kaldı. Narin müslin, vücut hatlarını gizlemekten acizdi. Lydia, sertçe yutkundu. Uyluklarının arasına yerleşmiş genç adamın geniş vücudu, inanılmaz ürpertiler veriyordu. Pantolon kaplı bacakları, onun ışıltılı elbisesini neredeyse görünmez kılıyordu.

“Baştan çıkarıcı olmadığını idea eden bir adam için dikkate değer bir sakınmazlık gösteriyorsun,” dedi Lydia.

Jake'in parmak uçları, iç gömleğinin üzerinden omuzlarını okşadı. “Sana bir istisna yapıyorum,” dedi.

Genç kızın titrek gülüşü onun sıcaklığını hissettiğinde, yumuşak bir inlemeye dönüştü.

Jake'in dudakları boynunda dolaşıyordu. Onu okşarken güven veren yumuşak kelimeler mırıldandı. İç gömleğini kollarından tamamen çıkıncaya kadar indirip, koluyla sırtına destek vererek arkaya doğru yatırdı. Hassas dolgun göğüslerine burnuyla dokundu. Nefesi pembe göğüs uçlarını kabarttı. Hafif dokunuşlarla dudaklarını sürttü. Sonunda, genç kız, gergin, heyecanlı ve daha fazlası için yalvarırken, meme uçlarını ağzına aldı. Dili kadife yumuşaklığında daireler çizerek, nazik meme uçlarını onun dişlerine hazırlıyordu.

Lydia açık bir teslimiyetle ona doğru eğildi. Jake'e bu kadar kolaylıkla güvenmesi, hayranlık uyandırıcıydı. Genç adamı düşman gibi gördüğü düşünülduğünde, bu imkânsız görünüyordu. Bu adam ona şefkat gösterildiğini ve masumiyetinin bile güvende tutulduğunu hissettirmişti. Genç adamın arzusunun şiddetini hissediyordu ama onun her hareketi

AGAINST THE ODDS

nazik ve aşk doluydu. Eteğinin altına giren elleri, ipek çorabın üzerinden bacaklarını okşadı. Onun yumuşak araştıran öpücükleriyle kendinden geçen Lydia, kilotunun bağcıklarının açıldığını, kalçalarından aşağı indirilinceye kadar fark etmedi.

Lydia'yı kucakladı. "Korkma" diye güvence verdi Jake.

"Sadece sana zevk vermek istiyorum. İzin ver, Lydia. İzin ver dokunayım." Onun kendisini kuvvetle saran kolları gevşedi. Karşı çıkmaktan acizdi. Kilotu bacaklarından sıyrıldığında sadece hafif bir şekilde titredi. Jake'in parmakları dizlerinin arkasını okşadı. İpek çoraplarının üzerinde yavaşça gezindi. Alev gibi iz bırakan dokunuşları her yerdeydi. Uyluklarının içinde, ayak bileklerinden bacaklarının yanlarından yukarı doğru kayıp, en sonunda çıplak kalçalarını kavradı. Nefes nefese bu sıcaklığa odaklanmışken aniden büyük bir el, bacaklarının arasındaki o gizli yere dokundu. Nabız gibi atıyordu, nemliydi ve şişmişti. Yanağında genç adamın gülümsemesini hissetti. Lydia, onun kendisiyle kasten dalga geçtiğini fark etti.

"Jake." diyerek yutkundu. "Lütfen. Ne yapıyorsun?... Bu dayanılmaz... çıldırmak üzereyim..."

"Bunu biraz daha yapmam gerekecek," diye şeytanca mırıldandı. Kasıklarının içinde daireler çizmeye devam ediyordu.

Lydia'nın boğazından bir inleme kaçtı. Genç adamın omzunu kavrayıp, parmaklarını onun esnek kaslarına gömdü. Jake acımasızdı. Parmakları kasıklarının arasındaki koyu buklelerin çevresinde dolaşıyordu. En sonunda, genç kızın ihtiyacının aciliyeti acı verdi. Lydia, onun kıvrımlarını ayırıp, şişmiş etine tatlı tatlı dokunduğunu hissetti.

"Orada," diye mırıldandı, parmakları vücudunun kayganlaşmış

AGAINST THE ODDS

kıvrımlarında dolaşırken hassas tepenin üstünden nazikçe kaydı.

“İstedğin bu mu?”

O, okşamaya devam ederken, genç kız, sadece tutarsız seslerle cevap verebildi.

Lydia'yı öptü. Bunu yaparken bir parmağı da, zevkten erimiş içine doğru kayd.

Lydia'nın iniltisi onun ateşli öpücüklerinde boğuldu. Vücudunun bu gizli kanalına yapılan nazik istilayı, kaslarıyla sıkıca kavradı. İçinde hareket ediyordu. Dokunuşları, usta, nazik ve ritmikti. Vahşi bir zevk, Lydia'nın vücudunu titretti.

Devam eden bu duygusal telaş içinde Lydia, onu gömleğinin arkasından kavradı. Güçlü vücudu, genç kızı çıldırtıyordu. Jake'in giysilerin altındaki sıcak tenini hissetti. Oh, Tanrım! Onu çıplak istiyordu. Onun bedeniyle çevrenmek, saatlerce kendinden geçmek...

“Ne kadar yumuşaksın,” dedi Jake pürüzlü bir sesle. Parmakları bir kez daha girip çıktı ve onunla oynadı.

“Lydia, sana yapmak istediğim şey...”

“Yap, şimdi!” Genç kız dişlerinin arasından konuşmayı başardı.

Jake, boğuk bir kahkaha atıp, onu masaya iyice yatırdı. Tahtanın sertliğini sırtında hissederken, dizleri masanın kenarında, bacakları ise güçsüzce aşağı sallanıyordu.

“Durma, durma...” diye yalvarırken, onun, eteğinin altındaki araştırmalarını hissediyordu.

Jake bacaklarını genişçe birbirinden ayırdığında, kasıklarında onun sıcak nefesini fark etti.

Lydia, ona sersemlemiş bir şekilde baktığında, Jake'in, buklelerinin

AGAINST THE ODDS

karşısında sandalyede oturduğunu gördü. En akla gelmeyecek düşünce beyninden geçti... şüphesiz yapmayacak... hayır, bu imkansız... ama genç adamın kolları onu, dizlerinin arkasından kanca gibi kavradı. Lydia, onu durdurmak için beceriksizce hareketlendi ama Jake, ayak bileklerinden yakalayıp, vücudunun yanlarında kapana kısırdı. Ağzının dokunuşlarını fark ettiğinde, hafif bir çılgılık genç kızın dudaklarından kaçırıldı. Dilinin sıcak ve ıslak okşamalarının hareketi, Lydia'yı bitirdi. Jake, vücudunun, kadınsı tadına varmak için ilkel bir hazla, sakın sakın onu emerek araştırma yapıyordu. Genç kızın titremelerini hissettiğinde, bileklerini serbest bıraktı. Lydia'nın gerginlikten sıkıldığı kalçalarını avuçlarıyla kavradı. Dili, arzuların birikimiyle bir ateş gibi yanan o minik yeri buldu ve ıslak darbelerle hafifçe dokundu. Zevkin sonsuz dev dalgaları, genç kıza vurduğunda, o hıçkırarak ağlıyordu.

En sonunda, bütün bunlar bittiğinde, rahatlayıp titreyerek boşaldığında, Jake, gönülsüzce ondan ayrıldı. Ağzında hala onun hoş kokulu tuzlu tadı vardı.

"Jake!" diye inledi. Oturur duruma gelmek için mücadele ederken, altındaki masa, onun hareketleri ile gıcırdadı.

Jake kalktı ve genç kızın başını özenle omzuna yerleştirdi. Lydia'nın samimi lezzeti ile bulanmış ağzındaki tadı bir öpücükle onunla paylaştı.

"Tatmin olmak nasıl bir duygu?" diye boğuk bir sesle sordu.

"Seni daha fazla istiyorum." Lydia, onun pantolonunun önüne doğru uzandı acemice düğmelerini çekti. "Her şeyini," diyerek gırtlığından gelen bir sesle onu aydınlattı. Ve parmakları genç adamı ön tarafından kavradı.

"Tanrım! Hayır." Jake, yanmış gibi geri sıçradı.

AGAINST THE ODDS

“Kendi şarap mahzeninde Derek Craven’ın kızını ayartmayacağım. Birincisi, sen bundan daha iyisine layıksın, ikincisi, muhtemelen ben ortaçağ yöntemleriyle hadım edilirim.”

“Herkes babam hakkındaki bu fikirleri nereden ediniyor bilmiyorum. O son derece nazık ve kibar...”

“Babanın kuralları, cehennemden çıkmadır,” diyerek daha önce yaptığı yorumu desteklemek için mırıldandı. Genç adam içini çekerek Lydia’nın korsesini yukarı kaldırdı.

“Şey kesin olan bir tek şey var, Wray’in kinden beter lanet bir kaderin üstesinden geleceğim.”

Lydia, beceriksizce iç gömleğini çekiştirdi, genç adam onun korsesini bağlarken hala oturuyordu.

“Bunun anlamı bana evlenme teklif edeceğin mi?” diye umutla sordu. Elbisesinin eteklerini ayak bileklerine doğru düzeltti.

“Önce biz bunu bir tartışalım,” dedi Jake.

Lydia masadan zıpladı, iç çamaşırlarını düzelterip, bağcıklarını düzgünce bağladı.

“Belirtmeyi unuttuğum bir kusurum daha var.”

Genç kızın ipek eteği onu, arkaya doğru düzeltirken hışırdadı.

“Oh!”

“Uzlaşmaktan nefret ederim.”

“Ben de,” derken kederli bir paylaşım la sırtıyordu Jake.

Jake başka bir bardağa şarap koymak için ilerledi. Şarabı sonuna kadar içtikten sonra, Lydia’nın kararlı bakışlarına geri döndü.

“Yapamayacağım küçük bir şey var. Eğer evlenirsek babanın parasını ya da lanet büyüklükteki çeyizini kabul edemem. Ama o senin için ayrı bir

AGAINST THE ODDS

hesap açmak isterse olabilir. Yine de sen benim sana sağlayabileceğim bir yaşamı kabul etmelisin. Bunun anlamı, aileden gelecek lüks arabalar, konaklar ve benzeri hediyelerin olmayacağıdır.”

Lydia’nın dudakları tartışmak için önce aralandı ama sonra ağzını kapattı. Eğer onun gururu ve kendine saygısı için gereken buysa, böyle yapılmalıydı.

Allah aşkına, mutluluk için ne kadar paraya ihtiyacı vardı? İşi, mutlu bir hayatı ve hepsinden önemlisi, onu seven bir kocası olacaktı. Bu lüks ve boş bir yaşamda, bir Lady Wray olmaktan çok daha iyiydi.

Genç kız ona doğru ilerledi ve kollarını beline sardı.

“İşimden kazanacağım para hakkında ne düşünüyorsun? Bu konuda da bir itirazın olacak mı?”

“Bu farazi bir sorumu yoksa gerçekten kazanıyor musun?”

Genç kız omuzlarını mütevazı bir şekilde kaldırdı.

“Geçen yıl orada burada bazı küçük icatlar yaptım. Bazı değişik dizaynlar, telgraf şirketleri için... ve atmosferik itme hakkında bir fikrim vardı...”

“Ne kadar para kazandın?” diye kuşkuyla sordu, Jake.

“Sadece birkaç bin...”

“Tam olarak ne kadar?”

“Fazla değil, diyelim ki... yirmi...” Craven standartlarına göre fazla değildi ama Lydia biliyordu ki, sıradan insanlar için bu miktar fazlaydı.

Jake gözlerini kapadı ve şarabın geri kalanını mideye indirdi.

“Üzgünüm,” dedi Lydia, telaşla. “Gerçek şu ki, Craven’lar para kazanmak konusunda beceriklidirler. Babam var ve sonra annem, romanlarından oldukça iyi kazanmıştır ve geçen yıl erkek kardeşim Nicolas,

AGAINST THE ODDS

kafasındaki kargo şirketini kurmak için pervaneli gemiler aldı...”

“Nicholas daha on sekiz yaşında,” derken inanamayarak genç kıza bakıyordu.

“Evet, babam bu yüzden sadece iki gemiyle başlayabilirsin dedi...”

O konuşurken, genç adam sandalyeye çöküp, başını ellerinin arasına aldı.

“Jake?”

“Pes,” dedi boğuk bir sesle. “Kahretsin.”

“Bunun anlamı artık benimle evlenmek istemediğin mi?”

“Bunun anlamı, sen kendi paranı kazanabilirsin. Ama daha önce söylediğim gibi babandan tek bir şilin yok.”

“Sesler...” diye başladı ve duyduklarını anlamak için mandalını açıp kapıyı araladı. Bu kapı mutfığa açılıyor diye düşündü. Sonunda daha fazla şarap getirmesi için bir uşak göndermişlerdi. Başını eğip kendine baktı. Elbisesinin üstü kırıktı ve saçları karışmıştı. Ne yazık ki, onun saçlarının halini ve öpüşmekten şişmiş dudaklarını gören biri ne yaptıklarını hemen anlardı.

Jake’in alaycı gülümsemesi, endişelerini doğruluyordu.

Yarım dakikadan daha az bir süre sonunda uşak görüldü. Onlara baktığında dondu kaldı. Buruşuk yüzü, önce solup, sonra kızardı. Fark ettiği gerçekle aceleyle uzaklaştı.

“İyi akşamlar,” diye sakince seslendi, Lydia.

“Özürlerimi sunarım, Bayan Craven,” diyen uşak, döndü ve kısa bacaklarının el verdiği hızla uzaklaştı.

Lydia, Jake’e baktı.

“Babama söylemek için gidiyor. Merak etme... önce ben gideceğim ve

AGAINST THE ODDS

onu biraz yumuşattıktan...”

“Hayır. Ben hallederim,” diye yanıtladı, Jake.

Onun, kızgın babasıyla karşılaşmaktan korkmuş görünmemesi, Lydia’nın yüzünde umut dolu bir gülümseme oluşturdu.

Jake, ona bakakaldı.

“Tanrım! Bu gülümsemenin anlamı ne?”

Jake iki adımda ona yetişip uzandı, kollarıyla sarıp, onu öptü. Öpücüğe hevesle karşılık veren Lydia, sonra başını arkaya attı ve “Şimdi evlenme teklif edecek misin?” diye sordu.

“Evet, bunu düşünüyordum.”

“Teklif etmeden önce ben sana bir şey sormak istiyorum.”

Jake Lydia’nın yüzüne düşmüş saçlarını arkaya doğru özenle yerleştirirken “Nedir?” diye sordu.

Lydia’nın dudakları belli belirsiz bir gülümseme ile kıvrıldı.

“Bana sadık olacak mısın, Jake? Bütün o deneyimlerinle... sana bir tek kadının yeteceğini umabilir miyim?”

Jake, irkildi. Genç kız bam teline basmıştı. Gözleri acıyla karardı.

“Tatlı aşkım,” diye mırıldandı. “Şu ana kadar geçmişteki davranışlarım hakkında hiç pişmanlık duymadım. Benim için ne kadar değerli olduğunu anlayan için hiçbir yol düşünemiyorum. Senden asla ayrılmayacağım... seni her şeyden üstün tutacağıma yemin ederim. Tüm istediğim, kollarında uyumak için her gece eve gelmek. Eğer bana inanmayı başarabilirsen, ben...”

“Sana inanıyorum.” Lydia’nın sesindeki çıplak samimiyet çok açıktı. Genç kız gülümseyip onun yanağını okşadı.

“Biz birbirimize güvenmek zorundayız, öyle değil mi?”

AGAINST THE ODDS

Jake'in ağız, uzun tutkulu bir öpücük için onu kavradı sonra da Lydia'nın nefesi tekrar düzelene kadar nazikçe tuttu.

"Benimle evlenir misin, Lydia Craven?"

"Evet." Lydia sersem sersem güldü. "Herkes çıldırdığımızı söyleyecek."

Jake, gülümseyip onu öptü.

"Ben seninle delirmeyi, sensiz akıllı başında olmaya tercih ederim."

Jake ve Lydia, mahzenden birlikte çıktıklarında, onunla kütüphanede görüşmek isteyen Mr. Craven'nın mesajını taşıyan uşakla karşılaştılar.

"Uzun sürmedi," diye mırıldandı, Jake. Uşak yardımcısı, Craven'a gitmek için fazla zaman harcamamıştı.

Lydia içini çekti.

"Umarım, babamla yapacağın görüşme, benim Wray ile yapacağımdan daha iyi geçer. Lanet olsun! Tüm bu olanları nasıl açıklayacağım?"

"Ben babanla anlaşıpna kadar bekle. Sonra sana Wray için yardım edeceğim."

"Hayır. Onunla, özel olarak ben, tek başıma görüşürsem daha iyi olacağını düşünüyorum."

"Yeni haberleri iyi karşılamayacak," diye uyardı, Jake.

Lydia, kuru bir sesle,

"Şaşıırabilir. Kontun gururu, bazı geçici hasarlar da alabilir. Bununla beraber, kalbinin kırılacağını sanmıyorum."

Ciddi yeşil gözleriyle ona baktı. "Babamla ilgili yardım istemediğinden emin misin?"

Jake, ona bakarken gülümsüyordu. Daha çok küçüktü. Onu korumak

AGAINST THE ODDS

arzusuyla dokundu.

“İdare edeceğim,” diye güvence verdi. Genç kızın gitmesine izin vermeden önce sıkıca belinden tuttu.

Misafir odasında, görüntüsünü düzeltip, saçlarını taradıktan sonra, Jake, kütüphaneye gitti. Ağır kapı biraz aralık bırakılmıştı. Jake, kapıyı kısaca çaldı.

“Linley.” Duyulan ses, karanlık, tamamen şeytanın ki gibiydi. “Ben de seni bekliyordum.”

Jake, bordo deri kaplı ciltlerin bulunduğu o güzel odaya girdi. Gelecekteki babası, ağır maun bir masanın yanındaki, büyük deri koltukta oturmaktaydı.

Çeşitli vesilelerle, yıllardır, Derek Craven ile her karşılaşmasında, onun cüssesinin iriliği, Jake’i sarsardı.

Craven sessiz bir güç taşırdı. Temiz bir adamdı ama sırları vardı. O, korku ve saygı duyulan bir adamdı. Craven, neredeyse hesaplanamaz bir servete sahipti ama ondaki doğu Londra havasını hissetmek çok da zor değildi. Tehlikeli, kurnaz ve tamamen vicdansız...

Craven, tehditkâr bir hesaplılıkla, onu inceledi.

“Bana söyleyeceğin bir şey var mı, Linley?”

Jake açık sözlü olmaya karar verdi.

“Evet, efendim. Kızınızı seviyorum.”

Bu açıklama, Craven’ı mutlu etmedi.

“Aksilik ki, kızım, Lord Wray ile evlenecek.”

“Şu an bu kısmı biraz şüpheli görünüyor.”

Siyah kaşlarının ikisi birden çatıldı. “O mahzende ne oldu?”

Jake, onun bakışlarını, dürüstçe karşıladı.

AGAINST THE ODDS

“Bütün saygımla efendim, bu Lydia ile benim aramda.”

Devam eden sessizlikte, Craven, onu boğmak veya basitçe, kafasına bir mermi sıkma seçeneklerini gözden geçiriyormuş gibi görünüyordu. Craven’nın kızı için hiçbir adamı yeterli bulmadığını bilerek, Jake, kendini sabırla beklemeye zorladı.

“Söyle bana, neden seni Lydia için potansiyel bir koca olarak düşünmeye başlamalıyım?”

Orada durmuş, Craven’nın sabit gözlerine bakarken, onun ailesinde karısı ve çocuklarından başka hiç kimsesi olmadığını hatırladı... akrabası yoktu... onu doğuran kadın hakkında bilgi yoktu. Tüm bunlar ailesini, Craven için daha da değerli kılıyordu. O Lydia’ya yanlış davranılmasına asla izin vermezdi. Ve bir babanın bakış açısından, halka hizmet veren bir doktor olsa da lekeli bir geçmişi vardı, Lydia’ya daha iyi bir evlilik sunması çok uzak bir ihtimaldi.

Jake, içini çekti. Alçak gönüllü olmak onun tabiatı değildi. Diğer yandan, bu, Craven’nın evlenmelerine izin vermesi için tek yol olabilirdi.

“Hatalarım oldu, efendim,” diye itiraf etti. “Aslında pek çok hata.”

“Bende duydum.”

“Onun için yeterince iyi olmadığımı biliyorum. Ama Lydia’yı seviyor ve ona saygı duyuyorum. Ve hayatımın geri kalanını, onu rahat ettirmek, mutlu etmekle geçirmek istiyorum. O yüzden, Lord Wray’ın daha iyi bir eş olacağına inandığım sürece, ona asla yaklaşmaya çalışmadım.”

“Ama şimdi inanmıyorsun?” diye alaycı bir şekilde sordu, Craven.

“Hayır... bilmiyorum,” diye heyecansız bir sesle cevap verdi Jake.

“Wray, onu, benim sevdiğim gibi sevemez.”

Craven, onu, rahatsız edecek kadar uzun bir süre süzdü.

AGAINST THE ODDS

“Görüşmemiz gereken şeyler var,” dedi sertçe. Yanındaki sandalyeyi göstererek,

“Otur. Biraz vakit alacak.”

Sonraki üç saat boyunca, Jake, çok titiz ve dürüst erkeklerin bile sinirlerini yıpratacak şekilde insafsızca sorgulandı ki, Jake öyle biri değildi. Rivayete göre, Craven, herkes hakkında her şeyi bilirdi. Ama Jake, şu ana kadar buna inanmamıştı. Bu adam, Jake’in finansal durumu ve kişisel geçmişi hakkında, korkunç doğru bilgilere sahipti. Okuldaki eşek şakaları, hangi kadınla yatmış, ismi hangi skandallara karışmış... Güzel Tanrım... Craven, onun hakkında, kendi babasından daha fazla şey biliyor gibiydi. Ve o, Jake’in özel hayatını acımasızca didiklerken, ona, cehenneme gitmesini söylemek çok cazipti ama yapamazdı. Lydia’yı istiyordu. Bu yüzden alışılmadık bir tevazuyla, gururunu tekrar tekrar kıran bu acımasız duruma katlandı.

En sonunda, Jake, Craven’nın bu işten sapıkça bir zevk aldığını düşünmeye başlamıştı ki, Craven, uzun gergin bir nefes verdi.

“Kızımın gerçekten ne istediğini anlamadan, son kararımı vermeyeceğim. Ama beni, tercihinin, gerçekten seninle evlenmek olduğuna inandırırorsa, yolunuza çıkmayacağım.”

Jake, aniden gelen gülümsemesini dizginleyemedi. Sade bir şekilde,

“Teşekkür ederim,” dedi.

“Buna, pişman olmayacaksınız, efendim.”

Craven, ayağa kalkıp, Jake ile el sıkışmak için ona doğru dönerken,

“Pişman oldum bile...” dedi.

AGAINST THE ODDS

SON SÖZ

“Anne, Lydia, holde biriyle öpüşüyor ve o, Lord Wray değil.”

Yatak odasının penceresinde, elinde bir fincan çayla oturmakta olan Sara, beş yaşındaki tombul ve neşeli kızına gülümsedi. Küçük kız, kısa bacaklarının elverdiği hızla koşup, annesinin kucağına tırmandığında, Sara telaşlandı. Beyaz dantel geceliğine, çilek reçeline bulanmış elleriyle dokunuyordu.

Tıraş olmakta olan Derek’in bakışları, Sara ile buluştuğunda, dişlerini sıktı. Belli ki, kızının, Dr. Linley ile hararetli kucaklaşması haberinden rahatsız olmuştu. Ama Sara biliyordu ki, çok yakında, istemeye istemeye de olsa, kızını Lady Wray değil, Bayan Linley olmasına alışacaktı.

O ve Derek, gece bu durum hakkında konuşmuşlardı ve Sara, ona, bunun en iyisi olduğuna inandığı hakkında güvence vermişti.

“Bayan Linley, bana, oğlunun, Lydia’yı gerçekten sevdiğine inandığını söyledi. Ve o, iyi bir genç adam. Geçmişi biraz... maceracı olsa bile.”

“Maceracı?” Derek kaşlarını çatarak tekrarladı. “Onun karıştırdığı haltlar, Londra’nın bir ucundan öbür ucuna...”

AGAINST THE ODDS

“Sevgilim,” diyerek Sara, yavaşça sözünü kesti.

“Bir adam değişebilir. O, gerçekten Lydia’yı seviyormuş gibi görünüyor. Ve kızımızı asla, bu akşam ki kadar mutlu görmemiştim. Lydia’yı iyi yönde etkiliyor.”

“Ben bu berbat etkiyi, başka birinin kızına yapmasını tercih ederim.” Derek’in homurdanması, Sara’nın gülmesine neden oldu.

Sara, kızının karışık kahverengi lülelerini düzeltirken, Daisy de tekrar, Lydia ve Linley’in davranışları hakkında rapor vermeye başlamıştı. Sara, onu susturmak için nafile uğraştı.

“Bu kadar yeter, Daisy. Bana daha sonra anlatabilirsin.”

“Evet ama Lydia, onun elini göğsüne koymasına izin ver...”

“Boşboğazlık etme, sevgilim,” diyerek, Sara onun sözünü aceleyle kesti. Derek’in kaşları çatılıyordu.

“Geçen gün ne konuştuğumuzu hatırlıyor musun?”

“Evet,” diye surat asarak cevap verdi küçük kız. “Sadece onların canı yanıyorsa, bunu birilerine söylemek gerekir,” demiştin.

“Eh! Lydia, herhangi bir tehlike içinde değil.”

“Ama onu, çok sert öpüyor,” dedi ve bir süre düşündükten sonra devam etti,

“Ve onun canını yakıyordu çünkü Lydia’nın çıkardığı ses...”

“Bu kadar yeter Daisy,” dedi Sara, aniden gelen gülmesini tutarak. “Eminim ki, onun canını gereksiz yere yakmaz.”

Derek, yüzünde tıraştan kalma sabun artıklarını silerken,

“Torunum bir kont olacaktı. Şimdi muhtemelen, babası gibi bir cerrah olacak.”

Daisy, annesinin kucağından zıplayıp, kendisini kaldırması için

AGAINST THE ODDS

babasına kollarını uzattı.

“Lydia, Bay Cerrah ile mi evlenecek, baba?”

Derek, onu sıcacık bakışlarla göğsüne kaldırdı.

“Öyle görünüyor.”

Küçük elleri babasının yeni tıraş olmuş yüzünü okşadı. “Böyle söyleme baba, ben bütün öpücüklerimi sana saklayacağım.”

Derek, onun karışık lülelerini okşarken gülüyordu.

“Bana, şimdi bir tane öpücük ver,” Dedi. Küçük kızın yapışkan yanağını, yüzüne bastırdı.

O sırada, dadısı Daisy’e yıkanıp giyinme vaktinin geldiğini söylemek için belirdi. Çocuğu, babasının kollarından aldı. Kapı kapandıktan sonra, Sara, kocasına doğru ilerledi ve ellerini ipek robdeşambırının üstünden omuzlarına koyarak

“Benim de bütün öpücüklerim senin için,” dedi Sara.

“Bu daha da iyi,” diyerek cevap veren Derek, ağzıyla onun dudaklarını kavradı. Bu öpücük, Sara’ya içinde hoş bir hareketlenme hissettirdi. Kollarını, onun boynuna doladı. Adamın, günahkâr öpücüklerinden hoşlanıyordu.

Derek başını kaldırırken,

“Sadece dört tane kaldı,” dedi Sara.

Adam, Sara’nın uzun saç örgüsüyle oynayıp, onu geriye attı ve ellerini amaçsızca karısının vücudunda gezdirirken,

“Korkarım, seni takip edemiyorum, meleğim,” dedi.

“Bizim diğer çocuklarımız... her birine gerçek aşkı bulmaları için yardım edeceğim. Tıpkı Lydia’ya yardım ettiğim gibi.”

Derek, kolayca onu kaldırıp, yatağa taşıdı.

AGAINST THE ODDS

“Ona ne şekilde yardım ettin?”

“Ona, Dr. Linsey ile özel olarak konuşması için fırsat verdim. Eğer kimse araya girmeden bir parça birlikte zaman geçirirlerse, birbirlerine duydukları hisleri fark edeceklerini ve sonra...”

“Dur!” Kısılmış yeşil gözleriyle ona bakarak sözünü kesti. Başının iki yanına dirseklerini dayayıp, Sara’nın üzerine doğru eğildi.

“Sen bana, onları, mahzene senin kilitlediğini mi söylüyorsun?... Öyle mi?”

Sara, gülümsedi.

“Sen, bana, kaderin, doğru yöne itilmesi gerektiğini söylersin. Ben de fırsatını bulunca yaptım.”

Derek’in ifadesi acımasızdı.

“Ben, sana, masum kızımı, o kadın düşkünü Linley’le mahzende tuzağa düşürmeni söylemedim.”

“Lydia, tuzağa düşmedi. İsteddiği zaman oradan ayrılabilirdi.”

“Kapılar kilitliydi!”

“Hepsi değil.” Onun anlamadığını görünce gülümsemesi genişledi. “Küçük geçidi hatırlamıyor musun? Mahzenin arkasından müzik odasına gideni? Çocuklar korsancılık oynarken hala orayı kullanıyorlar. Lydia, orayı biliyordu. O gece, mahzende, Linley ile kalmasının tek nedeni, bunu istemesiydi. Ve bu harika oldu değil mi?”

Derek, inledi ve başı şilteye düştü.

“Tanrım. Linley’e mi yoksa kendime mi daha çok acımalıyım, bilemedim.”

Sara, onu nasıl yatıştıracağını kesinlikle biliyordu. Onun ipek robdeşambrının önünü açtı ve bacaklarını ona doladı.

AGAINST THE ODDS

“Kendine acı,” diye tavsiye etti. Küçük elleri, giysinin içinde oldukça meşguldü.

“Tecavüze uğramak üzeresin.”

Boynunda, Derek’in ani gülümsemesini hissetti.

“Aklım başımdan gitti,” diyerek ona meydan okudu. ... Ve bunu kanıtlamaya koyuldu.

SON